

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายกมลศักดิ์ สีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย	1-1
1. ชื่อร่างกฎหมาย	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย	1-1
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย	2-2
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย	2-7
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-7
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-9
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-10
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย	3-2
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-3
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-3
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-4
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-5
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-6
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-6
9. บทกำหนดโทษ	3-6
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	4-1

บทสรุปผู้บริหาร

นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเห็นว่าพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ที่บังคับใช้ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะตามหลักสิทธิชุมชน ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ก่อให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้งของราษฎรที่ครอบครองทำประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติกับรัฐและกับราษฎรด้วยกันเอง แม้จะมีการผ่อนผันให้ราษฎรครอบครองทำประโยชน์และใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติได้ ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ โดยเฉพาะประชาชนที่ได้อาศัยทำประโยชน์มาก่อนการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ จึงเสนอเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเสนอขอแก้ไขในประเด็นการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ กำหนดให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และกำหนดให้พื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออกและให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือสิทธิครอบครองตามกฎหมายหรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักการสิทธิชุมชนตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดให้มีการรับฟังถามความคิดเห็นโดยวิธีการพื้นฐานผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ได้มีความเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีเหตุผลว่าการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ นั้นเป็นเรื่องส่วนรวมทั้งประเทศ ควรตราเป็นพระราชบัญญัติเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการ

บริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติซึ่งเป็นสมบัติที่ทั้ง 67 ล้านกว่าคนเป็นเจ้าของร่วมกัน แต่ทั้งนี้ ต้องมีการพิสูจน์ถึงการอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์ก่อนวันที่กำหนด เขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อป้องกันการแอบอ้างหรือให้ข้อมูลเชิงหลอกลวงพนักงานเจ้าหน้าที่ หากไม่สามารถพิสูจน์ได้ให้เพิกถอนโฉนดที่ดิน หรือบรรดาเอกสารสิทธิ์ครอบครองที่มีอยู่รวมทั้ง ชัปไล่ออกจากพื้นที่

สำหรับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยมีความเห็นโดยสรุปว่า พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ที่มุ่งเน้นจะสงวน อนุรักษ์คุ้มครองและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทาง ธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนและเพื่อให้การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติเป็นไปอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้ง สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศตามพันธกรณีที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก แต่การ กำหนดเงื่อนไขให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติต้องมีได้เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่ อาศัยทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาจึงขาดจุดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับสิทธิของ ประชาชน อีกทั้ง การตรากฎหมายระดับพระราชบัญญัติในแต่ละฉบับมีขั้นตอนมาก ต้องใช้ เวลานาน การตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจึงมีความเหมาะสมกว่า

ในปัจจุบันยังคงมีปัญหาในการบังคับใช้กรณีมีการประกาศเขตพื้นที่อุทยาน แห่งชาติทับซ้อนกับพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการ ประกาศเป็นเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เช่น ปัญหาเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และเห็นว่า การ เสนอร่างแก้ไขพระราชบัญญัติฯ ซึ่งมีเนื้อหาปรับเปลี่ยนและมุ่งเน้นให้ภาคประชาชนหรือผู้มี ส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยลดปัญหาความ ขัดแย้งดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นจากการประกาศเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติอื่นในอนาคตได้

สำหรับการประเมินผลกระทบ พบว่า กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติมีความ มุ่งหมายเพื่อให้ความคุ้มครอง บำรุงรักษา ป่า พืช บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ อุทยานแห่งชาติ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นการเฉพาะ ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจเป็นการส่งเสริมให้เกิดการบุกและยึดถือครอบครอง พื้นที่ป่าสงวนเพิ่มขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ สัตว์ป่า ที่ดินเกิดความเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนเกิดปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และในท้ายที่สุดอาจกระทบต่อความเป็นอยู่และสุขภาพของ ประชาชนโดยรวม

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562

2.2 เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะตามหลักสิทธิชุมชน ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ก่อให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้งของราษฎรที่ครอบครองทำประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติกับรัฐและกับราษฎรด้วยตนเอง ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นภายใต้ความขัดแย้งดังกล่าว แม้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ได้มีการตราพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ขึ้นมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยมีการผ่อนผันให้ราษฎรครอบครองทำประโยชน์และใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติได้ แต่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฉบับนี้ใช้บังคับมา 5 ปีแล้ว ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้แม้แต่พื้นที่เดียว และยังมีข้อคัดค้านทักท้วงมากมายว่าไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่ได้อาศัยทำประโยชน์มาก่อนการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ อีกทั้ง มีการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับสิทธิไว้แคบเกินไป การผ่อนผันมีเงื่อนไขและข้อกำหนดมากมายที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเพื่อให้ราษฎรได้มีสิทธิในที่ดินและสิทธิในการจัดการทรัพยากรต่อไป จึงเสนอเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 เนื่องจากมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะตามหลักสิทธิชุมชน ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ก่อให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้งของราษฎรที่ครอบครองทำประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติกับรัฐและกับราษฎรด้วยตนเอง ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นภายใต้ความขัดแย้งดังกล่าว แม้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ได้มีการตราพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ขึ้นมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยมีการผ่อนผันให้ราษฎรครอบครองทำประโยชน์และใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติได้ แต่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฉบับนี้ใช้บังคับมา 5 ปีแล้ว ยังไม่สามารถแก้ไขข้อพิพาทได้แม้แต่พื้นที่เดียว และยังมีข้อคัดค้านทักท้วงมากมายว่าไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่ได้อาศัยทำประโยชน์มาก่อนการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ อีกทั้ง มีการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับสิทธิไว้แคบเกินไป การผ่อนผันมีเงื่อนไขและข้อกำหนดมากมายที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเพื่อให้ราษฎรได้มีสิทธิในที่ดินและสิทธิในการจัดการทรัพยากรต่อไป จึงเสนอเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติในประเด็นดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6)

2. กำหนดให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และกำหนดให้พื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออกและให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมายหรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักการสิทธิชุมชนตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8)

3. กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติแต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทนชุมชนและผู้แทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 วรรคสาม)

4. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติให้มีหน้าที่เพียงเสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้ง การขยาย หรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ และเสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 16 (3) (4))

2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562	ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 6 เมื่อปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเหมาะสมที่จะกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย</p> <p>เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ให้มาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครองในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายอื่นจะได้กำหนดมาตรการในเรื่องดังกล่าวไว้ไม่ต่ำกว่ามาตรการที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา 6 เมื่อปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเหมาะสมที่จะกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชบัญญัตินั้นด้วย</p> <p>เมื่อพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ให้มาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครองในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายอื่นจะได้กำหนดมาตรการในเรื่องดังกล่าวไว้ไม่ต่ำกว่ามาตรการที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562	ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 8 พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา 6 ต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นของบุคคลใด เว้นแต่เป็นที่ดินของหน่วยงานของรัฐ</p> <p>การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ หรือมีหน่วยงานของรัฐได้รับอนุญาตให้มีการใช้หรือทำประโยชน์ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน</p> <p>ในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา 8 พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา 6 ต้องไม่เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นของบุคคลใด เว้นแต่เป็นที่ดินของหน่วยงานของรัฐ หรือต้องไม่เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ</p> <p><u>กรณีเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อน ตามวรรคหนึ่ง ให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออก และให้กรมที่ดิน ดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมาย หรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักสิทธิชุมชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน</u></p> <p>การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ หรือมีหน่วยงานของรัฐได้รับอนุญาตให้มีการใช้หรือทำประโยชน์ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน</p> <p>ในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562	ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>ห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์หรือสวนรุกขชาติ</p> <p>มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการท่องเที่ยว อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมที่ดิน เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านอุทยานแห่งชาติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ หรือด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ</p> <p>ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง</p>	<p>ห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์หรือสวนรุกขชาติ</p> <p>มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการท่องเที่ยว อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมที่ดิน เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านอุทยานแห่งชาติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ หรือด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ</p> <p>ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทนชุมชน และผู้แทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง</p> <p>มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน (3) และ (4) ของมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562	ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 16 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กำหนดนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ</p> <p>(2) เสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ</p> <p>(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้งการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ</p> <p>(4) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>(5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา 16 คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(1) กำหนดนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ</p> <p>(2) เสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ</p> <p>(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบ เสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้งการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ</p> <p>(4) พิจารณาให้ความเห็นชอบ เสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด</p> <p>(5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา 7 ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 10 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องจัดให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา 8 ภายหลังจากดำเนินการตามมาตรา 4 ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำรวจแนวเขต</p>

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562	ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p><u>หรือพื้นที่รับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง โดยนำข้อมูลการสำรวจการถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินตามกรอบระยะเวลาสองร้อยสี่สิบวันที่แล้วเสร็จมาใช้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์สิทธิการอยู่อาศัยและทำประโยชน์ให้แล้วเสร็จ ให้เป็นที่ยุติร่วมกันกับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ</u></p> <p><u>เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัย หรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติ และผู้แทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</u></p> <p><u>พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกินและต้องจัดให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโครงการที่จะดำเนินการซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาและต้องกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในชุมชนในการอนุรักษ์ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการและมาตรการในการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ การดำเนินการตามโครงการต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้วย</u></p>

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562	ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... (นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	มาตรา 9 บรรดาอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศ กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

1. ผู้เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1.1 กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- 1.2 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- 1.3 กรมที่ดิน

2. ผู้เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2.2 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2.3 สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- 2.4 สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 2.5 มูลนิธิสืบนาคะเสถียร

3. ผู้เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชบัญญัตินั้นด้วย

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม ข้อ 1.

2.1 ต้องไม่เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องไม่เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ กรณีเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนตามวรรคหนึ่ง ให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออกและให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมาย หรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดิน

2.2 การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน

2.3 การกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน โดยห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไของค์ประกอบ หน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ซึ่งต้องมีผู้แทนภาคประชาชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชร่วมกับคณะกรรมการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

5. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีปัญหาในการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

6. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 45 วัน นับตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2567 ถึงวันที่ 12 กันยายน 2567

ในคราวประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ครั้งที่ 18/2567 วันพุธที่ 4 กันยายน 2567 มีมติให้ขยายระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นออกไปอีก 30 วัน นับแต่วันที่ 13 กันยายน 2567 ครบกำหนดวันศุกร์ที่ 27 กันยายน 2567

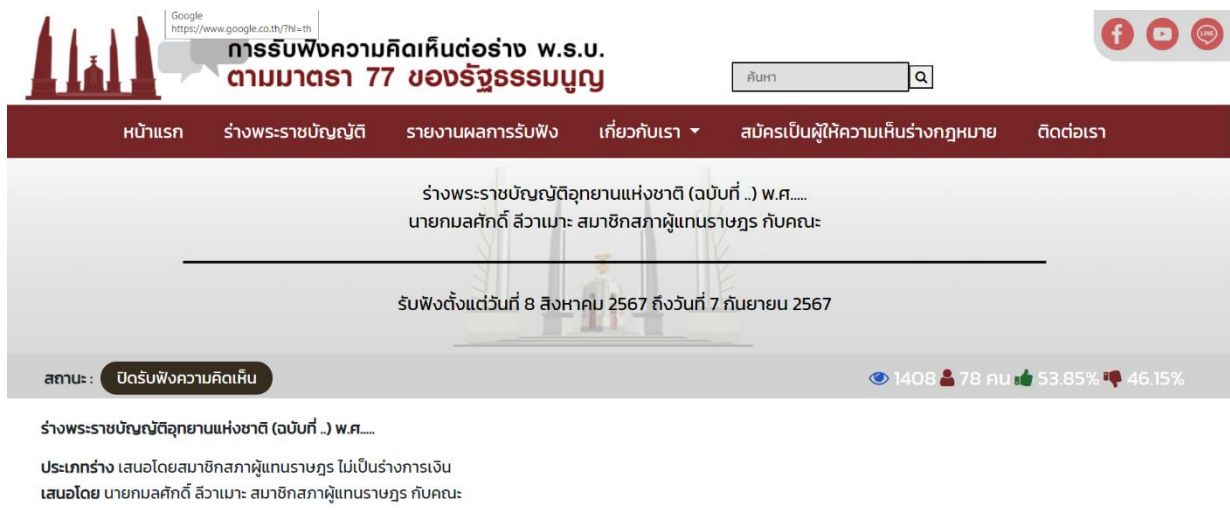
5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 8 สิงหาคม 2567 ถึงวันที่ 7 กันยายน 2567

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน 8 หน่วยงาน ประกอบด้วย

1. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
3. กรมที่ดิน
4. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
6. สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
7. สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
8. มูลนิธิสืบนาคะเสถียร

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

(2.1) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น - ไม่มี

(2.2) การสัมภาษณ์ หรือการเชิญให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น - ไม่มี

(2.3) การสำรวจความคิดเห็น - ไม่มี

(2.4) วิธีการอื่นใดที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนเห็นว่าเหมาะสม โดยความเห็นชอบของประธานสภาผู้แทนราษฎร - ไม่มี

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th/section77 มีผู้เข้าเยี่ยมชมหน้าการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายฉบับนี้ จำนวน 1,408 คน โดยมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน 90 คน มีข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามลำดับมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ดังนี้

เพศ เป็นเพศชาย จำนวน 66 คน และเพศหญิง จำนวน 24

อายุ อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 29 คน อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 20 คน อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 19 คน อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 17 คน และอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน

ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 40 คน มัธยมศึกษา จำนวน 24 คน สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน และประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 2 คน

อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 56 คน อื่น ๆ จำนวน 13 คน รับจ้าง จำนวน 11 คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน 6 คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 2 คน เกษตรกร จำนวน 1 คน และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 1 คน

ความเกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายในฐานะ

1. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช จำนวน 72 คน

2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 1 คน

3. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 1 คน

4. ประชาชน จำนวน 16 คน

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ซึ่งมีหน่วยงานที่ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(3) จากการรับฟังความคิดเห็นโดยวิธีการอื่น - ไม่มี

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th/section77 และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

สรุปผลการรับฟังรายประเด็น ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชบัญญัตินั้นด้วย

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การมีแนวเขต ต่าง ๆ ทั้งหลักเขต หรือภาพถ่ายดาวเทียมที่เคยมีมาแต่ปี พ.ศ. 2480 ก็ยังคงใช้ควบคุมอยู่ แม้บางส่วนจะโดนบุกรุก ก็ยังคงเป็นเขตอุทยานเช่นเดิม - ความชัดเจนของพื้นที่ ขอบเขต ลดปัญหาการบุกรุกพื้นที่อุทยาน - จะได้ชัดเจนดี มีกฎหมายคุ้มครอง มีแนวเขตชัดเจนง่ายต่อการตรวจสอบ ข้อมูลมีประโยชน์ กระบวนการพิจารณามีความชัดเจนดี ปรับตามยุคสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยีในการตรวจสอบ ปัจจุบันด้วยระบบสารสนเทศซึ่งเป็นระบบที่มีความถูกต้องมีความแม่นยำสูง จึงมีความเหมาะสม - เพราะกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ นั้นเป็นเรื่องส่วนรวมทั้งประเทศ ควรตราเป็นพระราชบัญญัติและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตเพื่อทุกภาคส่วนจะได้รับทราบ (เว็บไซต์) 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายเดิมครอบคลุมและเป็นประโยชน์กับประเทศชาติอยู่แล้ว - การตราเป็นพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายที่เป็นภาพรวมทั้งหมด ไม่ได้เป็นการเฉพาะเจาะจง และการออกเป็นพระราชบัญญัติมีขั้นตอนและใช้ระยะเวลาพอสมควร - การออกเป็นพระราชกฤษฎีกาเหมาะสมแล้ว เพื่อรักษาทรัพยากรให้คนในชาติ - ป่าควรเป็นป่า ระบุตามกรมอุทยาน - เนื่องจากการตราพระราชบัญญัติถือเป็นกฎหมายหลักเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์ในภาพรวมไม่ควรเจาะจงเฉพาะอุทยานใดอุทยานหนึ่ง ซึ่งขั้นตอนการตราพระราชบัญญัติมีความซับซ้อนและใช้เวลานาน และการกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ มีรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงแต่ละพื้นที่ จึงควรตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้แก้ไขได้ง่ายเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายแม่บท - เนื่องพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้มีการปรับประแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และได้มีผลบังคับใช้เพียง 5 ปี.เท่านั้น และผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากมีส่วนมีส่วนได้เสีย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการจัดทำพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ประกอบกับกฎหมายลำดับรองตามมาตรา 64 ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงยังไม่มีควมจำเป็นในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. <i>(เว็บไซต์)</i></p> <p>- กระบวนการในการตรากฎหมายระดับพระราชบัญญัติในแต่ละฉบับมีขั้นตอนมาก ต้องใช้เวลานาน และต้องผ่านการพิจารณาจากทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ส่งผลให้การกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติเกิดความล่าช้า ขาดความคล่องตัว ดังนั้น การกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจึงมีความเหมาะสมมากกว่าการตราเป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งจะตรงกับวัตถุประสงค์ในการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครองและบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ <i>(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)</i></p>

ข้อเสนอแนะ

(1) ควรออกเป็นกฎกระทรวง โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับแนบท้ายกระทรวงดังกล่าว

(2) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มีความเหมาะสมแล้วค้ำึงถึงประเทศชาติและประชาชนส่วนรวมมากกว่าบุคคลที่บุกรุกป่า *(เว็บไซต์)*

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม ข้อ 1.

2.1 ต้องไม่เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องไม่เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ กรณีเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนตามวรรคหนึ่ง ให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่

ทับซ้อนออกและให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมาย หรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดิน

2.2 การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน

2.3 การกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน โดยห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - ข้อ 2.1 ถ้าพิสูจน์ได้ควรได้สิทธิ์ แต่ต้องดูกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2.2 และ 2.3 ด้วย - จะได้แบ่งแนวเขตอุทยานแห่งชาติได้อย่างชัดเจน และสามารถปัญหาการบุกรุกพื้นที่ในอนาคต - จะได้ไม่มีความขัดแย้ง - ทุกคนที่อยู่อาศัยได้มีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น - ป้องกันการบุกรุกพื้นที่เพิ่มเติม - พื้นที่เขตอุทยาน จะต้องเป็นไปตามแผนที่เดิมแนบท้ายมาในกฎกระทรวง แม้ต่อมามีการออกเอกสารสิทธิผิดกฎหมายก็ถอดถอนได้ หรือบางพื้นที่มีประชาชนเก่าแก่เคยอาศัยอยู่ก่อนประกาศเป็นเขตอุทยานก็ต้องให้อยู่ต่อไปโดยห้ามรุกที่ป่าเพิ่ม ห้ามสร้างบ้านถาวรแบบตึก โรงแรม ทำเกษตรได้ชั่วคราว หลาน ห้ามขายต่อ - พื้นที่บางส่วนที่มีการทำกินมานานหลายสิบปี ควรมีการอนุญาตให้ทำกินได้ต่อไป แต่ไม่อยากให้มีการซื้อขายในทางธุรกิจ 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายเดิมครอบคลุมและเป็นประโยชน์กับประเทศชาติอยู่แล้ว - กำหนดไว้ในมาตรา 8 วรรคสาม - คลุมเครือ - จะทำให้เสียพื้นที่ป่าแน่นอน - ต้องตรวจสอบพื้นที่ให้แน่ชัดก่อนว่าประชาชนมาทำกินก่อนการประกาศอุทยานหรือไม่ - ที่ดินจะถูกนายทุนเข้ามาถือครอง - ที่ดินจะเปลี่ยนมือเป็นของนายทุนได้ง่ายในอนาคต - ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ไม่เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติอยู่แล้ว การเพิกถอนทำให้เกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็น - ปัจจุบันหากมีการพิสูจน์สิทธิว่าชาวบ้านประชาชน อยู่อาศัยทำกินมาก่อนที่จะประกาศเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ก็จะมีการกันพื้นที่นั้นออกจากการเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และการจะเพิกถอนหรือผนวกพื้นที่อุทยานแห่งชาติก็มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ชุมชน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- สอดคล้องกับพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562</p> <p>- สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ</p> <p>- เป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นสมบัติที่ทั้ง 67 ล้านกว่าคนเป็นเจ้าของร่วมกัน แต่ทั้งนี้ กรณีตามข้อ 2.1 ต้องมีการพิสูจน์ถึงการอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์ก่อนวันที่กำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อป้องกันการแอบอ้างหรือให้ข้อมูลเชิงหลอกลวงพนักงานเจ้าหน้าที่ หากไม่สามารถพิสูจน์ได้ให้เพิกถอนโฉนดที่ดิน หรือบรรดาเอกสารสิทธิ์ครอบครองที่มีอยู่รวมทั้งขับไล่ออกจากพื้นที่</p> <p>- เป็นการแก้ไขปัญหาที่ดี</p> <p>- เป็นประโยชน์ต่อรัฐและราษฎร <i>(เว็บไซด์)</i></p> <p>- ข้อ 2.2 การกำหนดดังกล่าวจะช่วยลดปัญหาการประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับซ้อน พื้นที่ที่มีการกำหนดกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นไว้แล้ว เช่น เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ได้</p> <p>- ข้อ 2.3 จะช่วยให้การกำหนดพื้นที่อุทยานแห่งชาติเป็นไปด้วยความรอบคอบและช่วยลดโอกาสที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนผู้มีส่วนได้เสียและชุมชนที่เกี่ยวข้องได้ <i>(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)</i></p>	<p>หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาแสดงความคิดเห็นเห็นอยู่แล้ว</p> <p>- พื้นที่ทำกินของประชาชนที่เข้ามาทำกินก่อนประกาศเป็นอุทยาน ทางอุทยานได้ดำเนินการจัดสรรที่ทำกินให้ดั้งเดิมอยู่แล้ว หากหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ อาจมีการซื้อขายเปลี่ยนมือและไม่ทำตามระเบียบ</p> <p>- สร้างความไม่เป็นธรรมกับผู้ครอบครองที่ดินที่มีนโยบายของรัฐอพยพออกมาก่อนหน้านี้ พื้นที่อุทยานต้องเป็นพื้นที่ป่าที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมิใช่พื้นที่ที่ปล่อยให้ราษฎรออกโฉนดที่ดินสร้างชุมชนสร้างโรงแรมรีสอร์ทส่งผลกระทบต่อสัตว์ป่าและระบบนิเวศไม่จบสิ้น</p> <p>- เป็นการเอื้อประโยชน์ให้นายทุน ก่อสร้างแผ้วถางพื้นที่ป่ามากยิ่งขึ้น</p> <p>- เป็นไปตามข้อเท็จจริงของการใช้ประโยชน์</p> <p>- เพราะพื้นที่ใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่บุกรุกใหม่หลังจากประกาศเป็นเขตอุทยาน</p> <p>- เมื่อรัฐบาลมีนโยบายจากกำหนดอุทยานแห่งชาติเพิ่มเติมก็ไม่จำเป็นที่จะต้องขอความเห็นจากส่วนราชการที่ใช้พื้นที่อยู่เนื่องจากเป็นที่ดินของรัฐอยู่แล้วรัฐจะบริหารจัดการอย่างไรก็ถือ นโยบายเป็นหลักจะทำให้บริหารจัดการและประกาศอุทยานได้ง่ายขึ้น</p> <p>- ในข้อ 2.1 กรณีเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนตามวรรคหนึ่งในปัจจุบันหากมีการพิสูจน์แล้ว ประชาชนอยู่มาก่อนพื้นที่อุทยานแห่งชาติก็จะมี</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>กันพื้นที่นี้^๕นออกจากการประกาศกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติอยู่แล้ว <i>(เว็บไซต์)</i></p> <p>- ข้อ 2.1 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ที่มุ่งเน้นจะสงวนอนุรักษ์คุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนและเพื่อให้การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติเป็นไปอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศตามพันธกรณีที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก แต่การกำหนดเงื่อนไขให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติต้องมีได้เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัยทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อน การกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติดังกล่าวมีเจตนารมณ์มุ่งเน้นที่จะคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่มีสิทธิครอบครองในพื้นที่มาก่อนแม้จะเป็นพื้นที่ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากกว่ามุ่งเน้นที่จะสงวนอนุรักษ์คุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นเจตนารมณ์หลักตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น จึงควรหาจุดสมดุลร่วมกันระหว่างการอนุรักษ์คุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติกับสิทธิของประชาชนที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นในพื้นที่มาก่อน โดยอาจกำหนดเป็นเงื่อนไขยกเว้นให้ประชาชนที่อยู่อาศัยทำกินหรือครอบครองทำ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ประโยชน์มาก่อนกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีสิทธิในการอยู่อาศัยทำกิน หรือครอบครองพื้นที่ต่อไปได้ภายใต้เงื่อนไขที่จะต้องสงวน อนุรักษ์คุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลาย <i>(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)</i></p>

ข้อเสนอแนะ

- ที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ควรมีการตรวจสอบร่วมกันหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ป้องกันการสวมรอยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ *(เว็บไซต์)*

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการแก้ไของค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ซึ่งต้องมีผู้แทนภาคประชาชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - ควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนร่วมด้วยเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกัน แต่ต้องเป็นตัวแทนจากภาคประชาชนจริงๆ หรือประชาชนในพื้นที่จริงๆ - จะต้องมีตัวแทนประชาชนร่วมตรวจสอบ - จะต้องมีประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเจ้าหน้าที่รัฐ - จะได้เป็นการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น - ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน - ประชาชนจะเข้าใจปัญหาในระดับชุมชนได้ดีกว่า - ประชาชนไม่มีส่วนร่วมมากขึ้น - เป็นการกระจายอำนาจ แต่ควรเป็นตัวแทนที่มีความเป็นกลางที่เป็นที่ยอมรับ - เป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายเดิมครอบคลุมและเป็นประโยชน์กับประเทศชาติอยู่แล้ว - คณะกรรมการชุดเดิมเหมาะสมแล้ว - คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติเป็นองค์กรที่มีความสำคัญในการตัดสินใจบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติให้เป็นในแนวทางที่ถูกต้องควรจะมีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบเรื่องที่สำคัญต่าง ๆ โดยตรงไม่ใช่แค่คอยเสนอแนะแต่ไม่มีอำนาจหน้าที่ใด ๆ - ควรมีบ้างแต่จะทำให้กลุ่มผลประโยชน์ เข้ามาหาผลประโยชน์ ตัวแทนภาคประชาชนบางที่มีอิทธิพลทางการเงิน ให้เป็นเจ้าหน้าที่รัฐล้วน ๆ ดีกว่า - น่าจะไม่เกินกึ่งหนึ่ง - พระราชบัญญัติเดิมได้กำหนดกรรมการไว้เหมาะสมแล้ว

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>อุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นสมบัติที่ทั้ง 67 ล้านกว่าคนเป็นเจ้าของร่วมกัน -เห็นด้วยประชาชนก็สำคัญ</p> <p>- เอาไว้ถ่วงดุล <i>(เว็บไซต์)</i></p> <p>- เห็นด้วยกับการแก้ไขของค.ประกอบคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ให้มีผู้แทนภาคประชาชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเป็นคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ โดยอาจกำหนดองค์ประกอบผู้แทนภาคประชาชนดังกล่าวเพิ่มเติมไว้ในส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้</p> <p>อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา 5 ที่กำหนดให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 และเสนอให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ให้แต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทยนั้น เห็นว่าตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้อธิบดี กรรมการปกครองเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติโดยตำแหน่งไว้แล้ว ดังนั้น การกำหนดให้ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยเป็นกรรมการในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติในส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกจึงอาจเกิดความซ้ำซ้อนได้ <i>(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)</i></p>	<p>- กระทรวงมหาดไทยควรทำหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุขไม่ใช่เอาไปทำหน้าที่อื่นที่มีกระทรวงอื่นทำอยู่ อย่าให้อำนาจมากเกินไป ไม่เข้าใจเจตนาของผู้เสนอกฎหมายทำไมเอาแต่ก.มหาดไทย</p> <p>- ราษฎรรักษาแต่สิทธิเอกสารสิทธิไม่คำนึงถึงพื้นที่อนุรักษ์ อาจเกิดความยุ่งยากและล่าช้าในหลายกระบวนการจากการขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชนที่เข้าร่วม</p> <p>- อำนาจและหน้าที่ตามพรบ.ฉบับปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>- เนื้อองค์ประกอบครบถ้วนทุกภาคส่วนแล้ว</p> <p>- จำนวนกรรมการมากเกินไป</p> <p>- ให้มีผู้แทนจากภาคประชาชนหรือผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะในด้านนั้น ๆ มาเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการได้ แต่ไม่ควรมีมากจนถึงกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมด</p> <p>- ไม่มั่นใจว่าภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นส่วนรวมของประเทศมาใช้เพื่อประโยชน์เป็นฐานเสียงเพื่อประโยชน์ของตนหรือไม่ <i>(เว็บไซต์)</i></p>

ข้อเสนอแนะ

- (1) เห็นควรมีผู้แทนภาคประชาชน แต่ควรพิจารณาในความเหมาะสมให้ถี่ถ้วน เพราะหากว่ามีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ในการให้พิจารณาประเด็น ควรระบุบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน
- (2) ให้ผู้มีความรู้เกี่ยวกับการป่าไม้และอุทยานเข้ามาเป็นกรรมการ *(เว็บไซต์)*

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้รัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชร่วมกับคณะกรรมการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - การประกาศบังคับใช้พ.ร.บ. มาทีหลังควรให้สิทธิประชาชน เว้นแต่การบุกรุก ครอบครอง ทำกินในพื้นที่นั้น จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม - จะได้แก้ไขปัญหาการบุกรุกอุทยาน - ช่วยประชาชนคนไทย ถ้าช่วยต่างชาติไม่เห็นด้วย - ที่ดินและที่อยู่อาศัยรับเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งรัฐมีหน้าที่ในการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งการวางแผนใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ขณะเดียวกันชุมชนย่อมมีสิทธิในการจัดการ บำรุงรักษา และ 	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายเดิมเปิดกว้างและเป็นธรรมต่อผู้มีสวนได้เสียครบถ้วนแล้ว - กฎหมายเดิมครอบคลุมและเป็นประโยชน์กับประเทศชาติอยู่แล้ว - กระบวนการที่กำหนดกระบวนการที่กำหนดไว้เดิมเหมาะสมแล้ว - การบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงคือกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ภาระหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในพื้นที่รับผิดชอบไม่จำเป็นต้องขยายขอบเขตกว้างถึงระดับรัฐบาล ซึ่งจะมีการเมืองเข้าแทรกแซงได้มากมาย โดยเฉพาะนโยบายแจกที่ดินของรัฐให้กับผู้ยากไร้เพื่อหาเสียง - ควรศึกษาให้ละเอียดก่อนรอบด้านมากกว่านี้อีกสักระยะหนึ่ง - จะเสียพื้นที่ป่าและบุกรุกกันไปเรื่อยๆ - จะมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มมากขึ้นแน่นอน แต่พื้นที่ที่ประชาชนทำกินอยู่ก่อน ควรอนุญาตให้ทำกินต่อไป

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น แผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจึงมีความจำเป็นต่อการสร้างสมดุลระหว่างการคุ้มครองสิทธิของผู้ที่ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยไม่เบียดเบียนกันและกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษา - ราษฎรจะได้สิทธิทำกิน - หากเป็นไปตามกรอบเวลาตามมติกรม. 30 มิ.ย. 2541 และคำสั่งคสช.ที่ 66 อยู่ - เป็นการร่วมอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ - เพราะเป็นสิทธิทำกินเดิมของประชาชน - ให้ความสำคัญกับทุกภาคส่วน - ให้ประชาชนมีที่ทำกิน <i>(เว็บไซต์)</i> - เห็นด้วยกับการกำหนดให้รัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนในกรณีดังกล่าว <i>(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - พ.ร.บ. เดิมเหมาะสมแล้ว ควรสร้างวินัยให้คนในชาติได้อย่างไร ให้พัฒนาตน จิตใจ ขยัน ซื่อสัตย์ ที่ดินไม่ว่าที่ไหนแม้กระทั่งในเมืองยังถูกบุกรุก ครอบครอง ที่หน้าบ้านยังเป็นที่จอดรถ ที่วางของ ควรแก้ไขที่คนไม่ใช่แก้กฎหมายส่งเสริมการบุกรุก - พื้นที่อนุรักษ์พื้นป่าจะหายป่าต้นไม้จะไม่มี - พื้นที่อนุรักษ์หายไปอาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ และไม่เป็นธรรมกับผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายขาดความน่าเชื่อถือ อาจจะถูกตามข้อกฎหมาย - เนื่องจากมาตรา 64 ในมีบทบัญญัติในเรื่องนี้แล้ว - เราให้ที่ดินแก่คนจนแต่ที่ดินก็ตกไปเป็นของนายทุน เป็นการหาทางเอื้อนายทุน และจะสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติอื่นไป ได้ไม่เท่าเสีย - แนวโน้มเปิดช่องให้หาทางรุกป่าเพิ่ม ทำให้ป่าไม้ลดไปเรื่อย ๆ <i>(เว็บไซต์)</i>

ข้อเสนอแนะ

- เห็นด้วยกับการมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้

บังคับ แต่ควรตรวจสอบประชาชน และระบุข้อบกพร่องให้ชัดเจนในการอยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติ เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต *(เว็บไซต์)*

5. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีปัญหาในการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

(1) การอนุญาตต่าง ๆ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเตรียมการ ค่อนข้างยุ่งยาก การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะสามารถแก้ไขปัญหา พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้ในบางประเด็นเท่านั้น แต่บางมาตราที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังไม่เห็นด้วย อาจเกิดความไม่เข้าใจต่อพรบ.นี้ของเจ้าหน้าที่

(2) การบังคับใช้กฎหมายที่ใช้อยู่ก็จะมีปัญหาตรงเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถเอาจริงจังกับการบุกรุกใช้ประโยชน์บุกรุกพื้นที่เพิ่มเติมได้เด็ดขาด ที่จะเสนอใหม่ก็ไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้แต่จะเป็นประโยชน์กับนายทุนมากกว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ช่วยแก้ปัญหาได้ในระดับหนึ่ง

(3) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 น่าจะมีปัญหาควรยกเลิก *(เว็บไซต์)*

6. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ปัจจุบันยังคงมีปัญหาในการบังคับใช้กรณีมีการประกาศเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับซ้อนกับพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการประกาศเป็นเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เช่น ปัญหาเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และเห็นว่า การเสนอร่างแก้ไขพระราชบัญญัติฯ ซึ่งมีเนื้อหาปรับเปลี่ยนและมุ่งเน้นให้ภาคประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นจากการประกาศเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติอื่นในอนาคตได้ *(กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)*

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอเห็นว่า พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มีบทบัญญัติบางประการ ไม่เหมาะสมและเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะตามหลักสิทธิชุมชน ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ก่อให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้งของราษฎรที่ครอบครองทำประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติกับรัฐและกับราษฎรด้วยตนเอง ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นภายใต้ความขัดแย้งดังกล่าว แม้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ได้มีการตราพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ขึ้นมาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยมีการผ่อนผันให้ราษฎรครอบครองทำประโยชน์และใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติได้ แต่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฉบับนี้ใช้บังคับมา 5 ปีแล้ว ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้แม้แต่พื้นที่เดียว และยังมีข้อคัดค้านทักท้วงมากมายว่าไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่ได้อาศัยทำประโยชน์มาก่อนการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ อีกทั้ง มีการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับสิทธิไว้แคบเกินไป การผ่อนผันมีเงื่อนไขและข้อกำหนดมากมายที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเพื่อให้ราษฎรได้มีสิทธิในที่ดินและสิทธิในการจัดการทรัพยากรต่อไป จึงเสนอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติในประเด็นดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6)

2. กำหนดให้พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องมิได้เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และกำหนดให้พื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกินหรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออกและให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมายหรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักการสิทธิชุมชนตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8)

3. กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติแต่งตั้งจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย ผู้แทนชุมชนและผู้แทนภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 วรรคสาม)

4. กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติให้มีหน้าที่เพียงเสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้ง การขยาย หรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ และเสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 16 (3) (4))

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 72 รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน ดังต่อไปนี้

(1) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(3) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

มาตรา 73 รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดิน หรือวิธีอื่นใด

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580

ยุทธศาสตร์ชาติฯ ในฐานะกรอบยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาประเทศไทย แม้ว่าจะไม่ได้กำหนดสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินในแต่ละประเภทไว้อย่างชัดเจนโดยตรง แต่ก็ได้กำหนดกรอบแนวทางที่แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายในการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ซึ่งสามารถใช้กำหนดกรอบแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินของประเทศ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดให้มีการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและบริการ ภาคการท่องเที่ยว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการพัฒนาเมืองและเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม กำหนดให้มีกรอบแนวทางในการกระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร เพื่อให้ผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเป็นธรรมและมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง อีกทั้งในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยังได้กำหนดให้มีกรอบแนวทางในการรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไว้สำหรับเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการใช้ประโยชน์ที่ดินภาพรวมของประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566 – 2570

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมีรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินให้แก่ประชาชนในหมวดหมู่ที่ 1 กำหนดให้ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยผ่านกลยุทธ์การพัฒนา กลยุทธ์ที่ 8 การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผลใช้บังคับ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับตามมาตรา 8 ที่กำหนดว่าพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามมาตรา 6 ต้องไม่เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น หรือต้องไม่เป็นที่ดินที่มีประชาชนอยู่อาศัยทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อนการกำหนดให้เป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ กรณีเป็นพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ทำกิน หรือครอบครองทำประโยชน์มาก่อน ตามวรรคหนึ่ง ให้เพิกถอนแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ทับซ้อนออก และให้กรมที่ดินดำเนินการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมาย หรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรองสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักสิทธิชุมชนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยการเสนอแนะของ คณะกรรมการ และห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ เป็นผลทำให้ประชาชนที่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น โดยจะทำให้ตนเองและครอบครัวสามารถใช้ที่ดินนั้นประกอบอาชีพเกษตรกรรม สร้างรายได้ที่เกิดผลผลิตในที่ดินนั้น เกิดความมั่นคงในด้านเศรษฐกิจภายในครัวเรือนและชุมชนโดยรอบ และเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากรณีการกำหนดพื้นที่อุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติด้วย

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ซึ่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้ให้นิยามความหมายของคำว่าอุทยานแห่งชาติ หมายความว่า พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามตามธรรมชาติเป็นพิเศษหรือมีความหลากหลายทางชีวภาพระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าประจำถิ่นที่หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยาหรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สมควรหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติหรือเพื่อ

เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน ซึ่งประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ยังกำหนดหลักเกณฑ์การเพิกถอนพื้นที่อุทยานไว้เป็นการเฉพาะ กล่าวคือ การเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่เป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย และจะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ

ดังนั้น (1) การกำหนดเงื่อนไขเวลาในการพิสูจน์สิทธิถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินโดยให้ภาระการพิสูจน์เป็นหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (2) การกำหนดให้เพื่อพ้นระยะเวลาตาม (1) ให้รัฐจัดสรรที่ดินเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัย หรือทำกินในอุทยานแห่งชาติมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติ และผู้แทนประชาชนที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แม้จะมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกิน กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในชุมชนในการอนุรักษ์ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการและมาตรการในการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการก็ตาม จะเห็นได้ว่า ระยะเวลาตาม (1) ดังกล่าวอาจไม่เพียงพอต่อกระบวนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ และการกำหนดตาม (2) จะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้มีการเข้าครอบครองที่ดินทำกินโดยไม่สุจริตได้

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำให้ประชาชนบางส่วนที่ครอบครองและใช้ประโยชน์ในที่ดินก่อนประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ สามารถพิสูจน์สิทธิเพื่อให้ได้กรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในพื้นที่ดังกล่าวอันจะเป็นการสร้างรายได้ต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชน ทำให้สภาพเศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้น

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

อุทยานแห่งชาติเป็นทรัพยากรของประชาชนทั้งประเทศหากมีการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขให้ประชาชนบางกลุ่มสามารถเข้ามามีสิทธิครอบครองและใช้ประโยชน์ย่อมเกิดความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

(1) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 มีความมุ่งหมายเพื่อให้ความคุ้มครอง บำรุงรักษา ป่าไม้ บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่อุทยานแห่งชาติให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นการเฉพาะ จึงห้ามมิให้บุคคลใด ยึดถือครอบครองหรือทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัย ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างหรือทำกิจกรรมที่เป็นการทำลาย หรือทำให้ป่าเสื่อมโทรม ซึ่งกรมป่าไม้มีกลไกในการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติในรูปแบบแปลงรวม โดยอนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายของรัฐ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอาจเป็นการส่งเสริมให้เกิดการบุกและยึดถือครอบครองพื้นที่ป่าสงวนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ อาจเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้มีอำนาจหรือกลุ่มนายทุนเข้ามามีสิทธิครอบครองและใช้ประโยชน์ในที่ดินป่าสงวนได้

(2) การที่ประชาชนเข้าครอบครองและใช้ประโยชน์ในที่ดินอุทยานแห่งชาติย่อมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีโอกาสที่จะเกิดการทำลายป่าไม้ที่อยู่โดยรอบ ทำให้เกิดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ สัตว์ป่าอาจได้รับผลกระทบ ที่ดินเกิดความเสื่อมโทรม นอกจากนี้ ในอนาคตอาจส่งกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนเกิดปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในท้ายที่สุดอาจกระทบต่อความเป็นอยู่และสุขภาพของประชาชนโดยรวม

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ

คณะกรรมการ

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ

อนุมัติ อนุญาต

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจ

แก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มี

การออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ
ซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

เหตุผล

เนื่องจากพื้นที่อุทยานแห่งชาติซึ่งมีพื้นที่กว้างขวางกระจายอยู่ในหลายพื้นที่ การบริหารจัดการโดยใช้ระบบคณะกรรมการจึงมีความเหมาะสมเพื่อสามารถเสนอแนะการกำหนดพื้นที่ที่เป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้ง การขยาย หรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์และสวนรุกขชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ และเสนอแนะเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการเท่ากันระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนซึ่งก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งการให้อำนาจหน่วยงานของรัฐเพื่อบริหารจัดการพื้นที่อาจเกิดประเด็นความไม่เป็นธรรม และเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลได้

9. บทกำหนดโทษ

ไม่มี

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

โทษปรับเป็นพินัย

โทษอุปรกรณ์

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมายทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้ว ตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน 2567

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผล

การวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจาก

ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายวิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยกำหนดให้สิทธิแก่ผู้ไม่มีที่ดินทำกินหรือมีแต่ไม่ถึงยี่สิบไร่ ได้ก่อสร้าง แฝ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิมหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่าอุทยานแห่งชาติซึ่งไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรมและไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เนื้อที่ไม่เกินยี่สิบห้าไร่ เพื่อยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ก่อนหนึ่งปีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยให้ยื่นคำขอต่อผู้ท้องถิ่นที่อุทยานแห่งชาตินั้นตั้งอยู่เพื่อขอหนังสือรับรองรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน หนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ไม่สามารถโอนให้แก่ผู้อื่นได้ เว้นแต่ตกทอดให้กับทายาทโดยธรรม (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๑๙/๒) และกำหนดให้ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๙ แต่สามารถยื่นคำขอได้ตามมาตรา ๑๙/๑ ไม่มีความผิดและไม่ต้องรับโทษ ตามมาตรา ๔๑ (เพิ่มมาตรา ๔๑/๑)

๒.๒ เหตุผล โดยที่ปัจจุบันปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินคดีกับประชาชนผู้เข้าทำการยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แฝ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม โดยถือว่าเป็นการทำลายอุทยานแห่งชาติ ทั้งที่ประชาชนยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในอุทยานแห่งชาติเพื่อการประกอบอาชีพหรือเป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมิได้มีสภาพเป็นป่าและเป็นป่าเสื่อมโทรมและไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อเป็นอุทยานแห่งชาติแล้ว ควรจะช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินหรือมีแต่ไม่ถึงยี่สิบไร่เพื่อการดำรงชีพ และได้ยึดถือครอบครองทำประโยชน์ในพื้นที่ก่อนหนึ่งปีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถประกอบอาชีพและอยู่อาศัยโดยไม่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดทางอาญา โดยกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาความเหมาะสมในการออกหนังสือรับรองการยึดถือและทำประโยชน์ในที่ดินภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายวิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเพิ่มเติมหลักการให้ผู้ที่ไม่มีที่ดินทำกิน หรือมีแต่ไม่ถึง ๒๐ ไร่ ที่ได้แผ้วถางเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำลายอุทยานแห่งชาติที่ไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรม ซึ่งไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมเนื้อที่ไม่เกิน ๒๕ ไร่ สามารถยื่นคำขอต่อผู้บริหารท้องถิ่นที่อุทยานนั้นตั้งอยู่เพื่อขอออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินนั้น

การพิจารณาของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน ในการพิจารณาผู้บริหารท้องถิ่นต้องต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการรังวัดที่ดินที่ได้มีการยื่นคำขอ และพิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ด้วย

๑. ผู้ยื่นคำขอไม่มีที่ดินทำกินหรือมีแต่ไม่ถึงยี่สิบไร่

๒. เป็นผู้ยึดถือถือครอบครองและทำประโยชน์ในป่าอุทยานที่ไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรม และไม่ควรอนุรักษ์เป็นอุทยานแห่งชาติ เนื้อที่ไม่เกิน ๒๕ ไร่

๓. ผู้ยื่นคำขอยึดถือครอบครองและทำประโยชน์อยู่ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

๔. เหตุผลอื่น

กรณีผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ยื่นคำขอมีสติอุทธรณ์ต่อสภาท้องถิ่น

ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้ายึดถือครอบครอง ทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวจะไม่สามารถโอนให้แก่ผู้อื่นได้ เว้นแต่ยกทอดแก่ทายาทโดยธรรม

กำหนดให้มีบทนิรโทษกรรมแก่ผู้ที่ไม่ได้ที่ดินทำกิน หรือมีแต่ไม่ถึง ๒๐ ไร่ ที่ได้แผ้วถางเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำลายอุทยานแห่งชาติที่ไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรม ซึ่งไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมเนื้อที่ไม่เกิน ๒๕ ไร่ โดยไม่มีความผิดและไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. กระทรวงมหาดไทย

๓. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัด

เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑. สมควรกำหนดให้ผู้ที่ไม่มีที่ดินทำกินหรือมีแต่ไม่ถึง ๒๐ ไร่ ที่ได้แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำลายอุทยานแห่งชาติที่ไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรม ซึ่งไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื้อที่ไม่เกิน ๒๕ ไร่ สามารถยื่นคำขอต่อผู้บริหารท้องถิ่นที่อุทยานนั้นตั้งอยู่เพื่อขอออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือไม่

๒. สมควรกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวแก่ผู้ขออนุญาตหรือไม่

๓. สมควรกำหนดห้ามผู้ได้รับอนุญาตให้ยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวโอนที่ดินนั้นแก่บุคคลอื่น หรือไม่

๔. สมควรกำหนดบทนิรโทษกรรมหรือไม่

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น เปิดรับฟังตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา ๒๑ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐบาล www.parliament.go.th

ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ประเภทร่าง เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นร่างการเงิน
เสนอโดย นายวีริช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. กระทรวงมหาดไทย
๓. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๔ ราย ซึ่งเป็นข้าราชการและประชาชนทั่วไป

โดยเป็นเพศชาย จำนวน ๓ คน เพศหญิง จำนวน ๑ คน มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี จำนวน ๓ คน และ อายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๑ คน และผู้แสดงความคิดเห็นทั้ง ๔ คน จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด มีความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติในฐานะเป็นองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นประเภทหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากผลการรับจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน ๑ ราย คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย

สรุปผลการรับฟังรายประเด็น ดังนี้

๑. สมควรกำหนดให้ผู้ที่ไม่มีที่ดินทำกินหรือมีแต่ไม่ถึง ๒๐ ไร่ ที่ได้แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำลายอุทยานแห่งชาติที่ไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรม ซึ่งไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมเนื้อที่ไม่เกิน ๒๕ ไร่ สามารถยื่นคำขอต่อผู้บริหารท้องถิ่นที่อุทยานนั้นตั้งอยู่เพื่อขออนุญาตหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินนั้น หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๗ วางหลักการไว้ ๓ ประการ คือ ๑. หลักการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน ๒. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ๓. หลักการกระจายอำนาจ ปัญหาการบุกรุกพื้นที่อุทยานในปัจจุบัน เนื่องจากประชาชนขาดที่ดินทำกิน และปัญหาการประกาศ	ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th ไม่เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>พื้นที่อุทยานทับซ้ออันกับที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยและทำกินมาก่อน ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว และสร้างกลไกชุมชนเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม สมดุล และยั่งยืน และจะส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ลดข้อพิพาทระหว่างรัฐกับประชาชน (อบจ.จังหวัดสุโขทัย)</p> <p>ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>	

๒. สมควรกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวแก่ผู้ขออนุญาตหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินเป็นการกระจายอำนาจให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น แต่กระบวนการดังกล่าวจะต้องมีการรังวัดที่ดิน ซึ่งต้องมีอุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่ทำความรู้ความสารถในด้านนี้ จึงต้องคำนึงถึงความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย (อบจ.จังหวัดสุโขทัย)</p> <p>ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>	<p>ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th ไม่เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>

๓. สมควรกำหนดห้ามผู้ได้รับอนุญาตให้ยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว โอนที่ดินนั้นแก่บุคคลอื่น หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ข้อกำหนดดังกล่าวจะเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติให้เป็นไปอย่างเหมาะสม ป้องกันการบุกรุกพื้นที่อุทยานแห่งชาติอีกทางหนึ่ง</p> <p>(อบจ.จังหวัดสุโขทัย)</p> <p>ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>	<p>ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th ไม่เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>

๔. สมควรกำหนดบทนิรโทษกรรมหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>การดำเนินคดีกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่อุทยานควรต้องพิจารณาสิทธิของประชาชนในการจัดการ บำรุง รักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ตามรัฐธรรมนูญด้วยซึ่งที่ผ่านมารัฐมักจะเร่งรัดการดำเนินคดีกับประชาชน การนิรโทษกรรมแก่ประชาชนกลุ่มดังกล่าวจะเป็นการสร้างความยุติธรรมทางกฎหมายให้กับประชาชน</p> <p>(อบจ.จังหวัดสุโขทัย)</p> <p>ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>	<p>ผลจากเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภา www.parliament.go.th ไม่เห็นด้วย จำนวน ๒ คน โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินคดีกับประชาชนผู้เข้าทำการยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ป่า และประชาชนใช้พื้นที่ป่าเพื่อการประกอบอาชีพหรือเป็นที่อยู่อาศัย ทั้งที่พื้นที่ดังกล่าวเป็นป่าเสื่อมโทรมซึ่งไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นที่ป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะช่วยเหลือประชาชนซึ่งไม่มีที่ดินเพื่อการประกอบอาชีพและไม่มีที่อยู่อาศัย แต่ได้ยึดถือหรือครอบครองพื้นที่ป่ามากกว่าหนึ่งปีก่อนที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้สามารถทำประโยชน์ ประกอบอาชีพและอยู่อาศัยในพื้นที่นั้นได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดทางอาญา โดยกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่พิจารณาความเหมาะสมในการออกหนังสือรับรองการถือครองและทำประโยชน์ในที่ดินเพื่อเป็นหลักฐานภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

จากการสำรวจพื้นที่ป่าไม้ทั่วประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ มีจำนวน ๑๐๒,๔๘๔,๐๗๒.๗๑ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๘ ของประเทศ^๑ และในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ที่มีการสำรวจข้อมูลถือครองและใช้ประโยชน์ของประชาชนข้อมูล ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ พบว่าในพื้นที่ ๒๒๗ ป่าอนุรักษ์ (อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า) ไม่มีชุมชนอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ๑ แห่ง ส่วนอีก ๒๒๖ ป่าอนุรักษ์ มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๔,๑๙๒ หมู่บ้าน เนื้อที่ประมาณ ๔,๒๙๕,๕๐๑.๒๔ ไร่ โดยแบ่งเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๑๒๖ แห่ง มีจำนวน ๒,๗๔๕ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๒,๕๕๐,๐๔๔.๑๘ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๖๐ แห่ง ๑,๐๐๓ หมู่บ้าน ๑,๔๗๑,๙๐๘.๓๗ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๔๐ แห่ง ๔๔๔ หมู่บ้าน ๒๗๓,๕๔๘.๖๙ ไร่ ซึ่งในการพิจารณาให้สิทธิแก่ประชาชนในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่านั้น จะต้องมีการออกกฎ ระเบียบที่มีเนื้อหาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ให้มากที่สุด โดยเนื้อหาในกฎ ระเบียบที่จะต้องระบุหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างละเอียด รวมถึงมีกติกาการอยู่อาศัยและทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ให้สอดคล้องกับวิถีของชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการออกแบบร่วมกันกับการอนุรักษ์พื้นที่ว่าชุมชนจะอยู่ในพื้นที่อย่างยั่งยืน และบุคคลที่ผ่านหลักเกณฑ์ตามกฎหมายได้สิทธิในที่ดินจะมีหน้าที่ต้องดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติด้วย เพื่อรักษาระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพให้คนอยู่ได้ ป่าอยู่ได้ และสัตว์ป่าก็อยู่ได้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๔๓ (๒) บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ และหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๗ (๒) รัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟู บริหารจัดการ

^๑ มูลนิธิสืบนาคะเสถียร. (๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓). รายงานสถานการณ์ป่าไม้ไทย ประจำปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓.

สืบค้น ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ จาก <https://www.seub.or.th/document/>

และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุล และยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ดำเนินการและได้รับประโยชน์ จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ในกิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ ให้ได้ตามเป้าหมาย พื้นที่ป่าไม้จัดเป็นพื้นที่สีเขียวตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศมาเป็นระยะเวลายาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามีพื้นที่ป่าไม้ของประเทศมีอัตราการลดลงอย่างต่อเนื่อง บางแห่งมีการใช้ประโยชน์ไม่เหมาะสม หรือ มีการจัดสรรการใช้ประโยชน์อย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศในทุกด้าน แม้ว่ารัฐบาลในแต่ละยุคสมัยพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวแต่ก็ยังไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ได้ทั้งหมด แผนการปฏิรูปประเทศฉบับนี้ จึงมีความมุ่งหวังที่จะเพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ของชาติให้มีอย่างน้อยในอัตราร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และนโยบายป่าไม้แห่งชาติภายใต้บริบทของสถานการณ์ประเทศ ในปัจจุบัน การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ของรัฐทุกประเภทอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม และเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตผลจากป่าไม้และสมุนไพรและการบริการของระบบนิเวศป่าไม้อย่างครบวงจร

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สำหรับการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี โดยใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีมาเป็นกรอบวิสัยทัศน์ที่จะสามารถต่อยอดการพัฒนาในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ตามข้อ ๓.๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และมียุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ข้อ ๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เนื่องจากสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สอดคล้องกับการเป็นอยู่ของสังคมและชุมชน

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

การตรากฎหมายฉบับนี้จะทำให้มีการจัดระเบียบการทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมที่ประชาชนได้เข้าไปยึดถือครอบครองไว้แล้วคนละไม่เกียติสืบท่าไร จะได้สิทธิในการมีที่ทำกินและเข้าอยู่อาศัย

โดยไม่เป็นการกระทำผิดกฎหมาย และจะเป็นการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นได้ทำภารกิจที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่นได้มากขึ้น

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น ดังนี้

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งให้ความหมายของคำว่าอุทยานแห่งชาติว่า หมายถึง อุทยานแห่งชาติ หมายความว่า พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติเป็นพิเศษหรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าหรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยา หรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สมควรหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติหรือเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน ซึ่งประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังกำหนดหลักเกณฑ์การเพิกถอนพื้นที่อุทยานไว้เป็นการเฉพาะ กล่าวคือ การเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่เป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว และจะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ

ดังนั้น การกำหนดให้อำนาจกับผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครอง และทำประโยชน์ในพื้นที่ที่เข้าลักษณะตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งยังเป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติอยู่โดยที่ยังไม่ได้เพิกถอนโดยพระราชกฤษฎีกา อาจเป็นการขัดกันในตัวเองของเนื้อหากฎหมาย ซึ่งจะส่งผลต่อการบังคับใช้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายในอนาคต

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ** การตรากฎหมายนี้จะทำให้มีการจัดสรรพื้นที่ในท้องถิ่นให้กับประชาชนผู้ไม่มีที่ดินทำกินได้มีพื้นที่จำนวนไม่เกินยี่สิบห้าไร่เพื่อทำการเกษตรเป็นของตนเอง จะทำให้มีรายได้จากการทำเกษตรที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ และยังสามารถสนับสนุนพื้นที่ในการทำเกษตรแบบผสมผสานในระดับครัวเรือนได้ครบวงจร โดยเกษตรกรสามารถทำการแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนเพื่อทำการเกษตรตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างเหมาะสม จะเป็นส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชุมชนได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

๒. ผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

เชิงบวก

๑. การตรากฎหมายนี้จะทำให้มีการนิรโทษกรรมให้แก่ประชาชนผู้ที่เข้าที่กระทำผิดเกี่ยวกับการก่อสร้าง แผ้วถางป่า เผาป่า หรือกระการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือทำประโยชน์ใน

พื้นที่ป่าที่ไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรมและไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม แต่ได้กระทำตามเงื่อนไขเพื่อให้ได้สิทธิครอบครองพื้นที่ป่าเนื้อที่ไม่เกินยี่สิบห้าไร่ และได้กระทำก่อนหนึ่งปีก่อนพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ ผู้นั้นจะไม่มีคามผิดและไม่ต้องรับโทษ

๒. การตรากฎหมายนี้จะทำให้มีพื้นที่ป่าของประเทศเพิ่มขึ้น เพราะการจัดสรรพื้นที่ตามกฎหมายกำหนดคนละไม่เกินยี่สิบห้าไร่ เป็นการตีกรอบสร้างขอบเขตการบุกรุกครอบครองพื้นที่ป่าที่จำกัด ทำให้กรมป่าไม้ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบพื้นที่ป่าไม่สามารถทวงคืนพื้นที่ป่าจากผู้ที่บุกรุกยึดครองพื้นที่ได้จำนวนมากขึ้น เพื่อนำมาทำการฟื้นฟูสภาพป่าให้สมบูรณ์และเหมาะสมแก่การเป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อไป

เชิงลบ

ผลกระทบเชิงลบด้านพื้นที่ป่า แม้ในเชิงบวกจะเป็นการตีกรอบสร้างขอบเขตการบุกรุกครอบครองพื้นที่ป่าที่จำกัด ไว้คนละไม่เกิน ๒๕ ไร่ แต่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีการอนุญาตให้กับผู้ที่บุกรุกแผ้วถาง ทำกินในพื้นที่ป่าอยู่ก่อนเป็นระยะเวลาหนึ่งปีก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งโดยกระบวนการตรากฎหมายอาจใช้เวลามากกว่าหนึ่งปี ซึ่งหมายความว่าหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับการพิจารณาเป็นกฎหมายจริงในอนาคต อาจมีกลุ่มบุคคลอาศัยช่องว่างนี้ที่จะแผ้วถาง บุกรุก พื้นที่อุทยานแห่งชาติเพื่อทำกินไว้ก่อนและรอการที่จะได้รับสิทธิตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กรณีเช่นนี้ก็อาจส่งผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อมที่พื้นที่ของอุทยานอาจถูกบุกรุกมากขึ้น

๓. ผลกระทบอื่นที่สำคัญ อาจจะต้องปรับปรุงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและอาจส่งผลกระทบต่อภารกิจเกี่ยวกับการจัดทำกฎ ระเบียบ หรือประกาศของหน่วยงานที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งต้องมีการออกกฎ ระเบียบ ที่ไม่ซ้ำซ้อนในทางปฏิบัติกับกฎหมายอื่น

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี

ไม่มี

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ โดยได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาความเหมาะสมในการออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองการทำประโยชน์ในที่ดินที่ได้มานั้น โดยให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุญาตตามหลักเกณฑ์ดังนี้

๑. ผู้ยื่นคำขอไม่มีที่ดินทำกินหรือมีไม่ถึงยี่สิบไร่

๒. เป็นผู้ยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าที่ไม่มีสภาพเป็นป่าหรือเป็นป่าเสื่อมโทรมและไม่เป็นสภาพป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีเนื้อที่ไม่เกินยี่สิบห้าไร่

๓. ผู้ยื่นคำขอได้ยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในพื้นที่ป่านั้นมาก่อนหนึ่งปี ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๔. เหตุผลอื่น ๆ

เป็นการให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดชุมชนและมีข้อมูลการยึดถือครอบครองที่ดินของประชาชนในท้องถิ่นที่สามารถทำการพิจารณาการออกหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองการทำประโยชน์ที่ดินได้อย่างเหมาะสมและทั่วถึง

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

- มี ไม่มี

๘. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
 โทษทางอาญา
 โทษทางปกครอง
 โทษปรับเป็นพินัย
 โทษอุกฤษณ์

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

13552
 20 ธ.ค. 2561
 16.33

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๑๖๒๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๑๐๑๗/๖๑ วันที่ ๒๐/๑๒/๖๑
 เวลา ๑๖.๓๓ น. ส่ง พ.ส.
 สำนักเลขาธิการ

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
 รับที่ ๕๐๗๕๖๑
 วันที่ ๒๐ / ๑๒.๓๐ / ๖๑
 เวลา ๑๘.๑๕ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (ck183/D/work/ส.อื่นๆ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลาย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ ของประเทศในการเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชน และเพื่อให้ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติเป็นไป อย่างสมดุลและยั่งยืน และสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศตามพันธกรณีที่ประเทศไทย เป็นภาคีสมาชิก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ไม้” หมายความว่า ไม้ทุกชนิดที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ทั้งที่มีลักษณะเป็นต้น กอ หรือเถา และหมายความรวมถึง ราก ปุ่ม ตอ หน่อ กิ่ง ตา หัว เหง้า เศษ ปลาย ส่วนหนึ่งส่วนใดของไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ฟัน เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด

“สัตว์ป่า” หมายความว่า สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ที่มีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

“อุทยานแห่งชาติ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติ เป็นพิเศษ หรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าหรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยา หรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สมควรสงวนหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติหรือเพื่อเป็น แหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน

“วนอุทยาน” หมายความว่า พื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติสวยงามเหมาะสมแก่ การสงวนรักษาไว้ให้เป็นแหล่งคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อเป็นแหล่งศึกษา เรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนโดยส่วนรวม

“สวนพฤกษศาสตร์” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการจัดรวบรวมพรรณไม้ โดยมีการจัดแยกพรรณไม้ออกเป็นหมวดหมู่ตามหลักพฤกษศาสตร์หรือตามหลักอนุกรมวิธานพืช เพื่อให้เป็นแหล่งอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นสถานที่ศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ และใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

“สวนรุกขชาติ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการรวบรวมและอนุรักษ์พรรณไม้ที่มีค่า หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์ซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ และการพักผ่อนหย่อนใจ ของประชาชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนด กิจการอื่น หรือออกประกาศและระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนด ค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ ประเภทกิจการหรือกิจกรรม หรือเขตพื้นที่ ที่จะดำเนินการก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
อุทยานแห่งชาติ

ส่วนที่ ๑
การกำหนดอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๖ เมื่อปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเหมาะสมที่จะกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศ หรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย

เมื่อพระราชกฤษฎีกาดำเนินการหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ให้มาตรการบังคับ หรือมาตรการคุ้มครองในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายอื่น จะได้กำหนดมาตรการในเรื่องดังกล่าวไว้ไม่ต่ำกว่ามาตรการที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่เป็นการขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติบางส่วน ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๘ พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามมาตรา ๖ ต้องมิได้ เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่น ของบุคคลใด เว้นแต่เป็นที่ดินของหน่วยงานของรัฐ

การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ หรือมีหน่วยงานของรัฐได้รับอนุญาตให้มีการใช้หรือทำประโยชน์ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน

ในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามประกาศ ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็น วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

มาตรา ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขต อุทยานแห่งชาติ และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ประชาชนทราบว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และอำนวยความสะดวกและให้ความรู้แก่ประชาชน

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยดูแลหรือบำรุงรักษาหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขต และเครื่องหมายอื่นได้ตามสมควร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และรูปแบบในการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขต และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการท่องเที่ยว อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมที่ดิน เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านอุทยานแห่งชาติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยว และนันทนาการ หรือด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและมีประสบการณ์หรือทำงานด้านที่แต่งตั้งไม่น้อยกว่าสิบปี และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๔) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว
เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนหรือเพิ่มขึ้นก็ได้

มาตรา ๑๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม
ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ
ไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน
ในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์
และสวนรุกขชาติ

(๒) เสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายหรือการเพิกถอน
อุทยานแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน
ของประเทศ

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์
และสวนรุกขชาติ รวมทั้งการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ
เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ
ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่
คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการ
อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับด้วย
โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การคุ้มครอง บำรุง ดูแล และรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๘ ในการคุ้มครอง บำรุง ดูแล รักษา และการบริหารจัดการ
อุทยานแห่งชาติ ให้จัดให้มีแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งพร้อมแผนที่
แสดงรายละเอียดและแนวเขตการจัดการพื้นที่เพื่อเสนออธิบดีให้ความเห็นชอบ เมื่ออธิบดี
ให้ความเห็นชอบแผนการบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติที่มีหน้าที่
รับผิดชอบในอุทยานชาตินั้นปิดประกาศแผนที่และแนวเขตการจัดการท้ายประกาศไว้
ณ สถานที่ที่เปิดเผย และดำเนินการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการ
พื้นที่ดังกล่าว

การจัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติและการกำหนดเขตการจัดการ
ภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด โดยการกำหนดเขตการจัดการ
ภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดังกล่าวต้องไม่กระทบต่อลักษณะพื้นที่ที่ต้องการอนุรักษ์สภาพธรรมชาติ
หรือเป็นพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศ และต้องรักษาไว้ซึ่งสภาพความเป็นอุทยานแห่งชาติด้วย
แผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิธีการ
ดำเนินการ แนวทางการจัดการ และการกำกับดูแลการใช้พื้นที่

มาตรา ๑๙ ภายในอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ
ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม

(๒) เก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ
ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใด
อันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) ล่องหรือนำสัตว์ป่าออกไปหรือกระทำให้เป็นอันตรายแก่สัตว์ป่าด้วยประการใด ๆ

(๔) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ทะเล

ท่วมทัน เหือดแห้ง เน่าเสีย หรือเป็นพิษ

(๕) ปิดกั้นหรือทำให้เกิดขวางกั้นทางน้ำหรือทางบก

(๖) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์

(๗) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป

(๘) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(๙) ทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิงไหม้

(๑๐) กระทำให้หลักเขตหรือเครื่องหมายแสดงแนวเขต ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์

มาตรา ๒๐ บุคคลซึ่งเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๑ บุคคลใดนำหรือปล่อยสัตว์เข้าไปในอุทยานแห่งชาติต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจอนุญาตให้บุคคลกระทำการตามมาตรา ๑๙ (๒) (๕) (๖) หรือ (๗) ได้ตามลักษณะของเขตการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่กำหนดไว้ โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ การอนุญาตดังกล่าวให้กระทำได้เฉพาะเพื่อการสำรวจ การศึกษาวิจัย การทดลองทางวิชาการ การถ่ายทำภาพยนตร์ วิทยทัศน์ หรือสารคดี การถ่ายภาพ การศึกษาธรรมชาติ การบำรุงรักษาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน หรือเพื่อความมั่นคงทางพลังงาน หรือการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุทยานแห่งชาติ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตและการควบคุมดูแลตามวรรคหนึ่ง อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ดูแลรักษา หรือบำรุงอุทยานแห่งชาติ หรือการสำรวจ การศึกษาวิจัย การทดลองทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการทัศนอาจร หรือการพักผ่อนเป็นการชั่วคราว หรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่ประชาชนโดยทั่วไป ในอุทยานแห่งชาติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจกระทำการตามมาตรา ๑๙

การกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ในอุทยานแห่งชาติต้องจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ การดูแลรักษา ความปลอดภัย การให้คำแนะนำ หรือการจัดระบบการเตือนภัยแก่ประชาชน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติอาจร้องขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรอื่นใด หรือบุคคลใด ช่วยดำเนินการตามความจำเป็นก็ได้ และให้ถือว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ขององค์กรอื่น หรือบุคคลอื่นใดดังกล่าว เป็นการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือมีเหตุฉุกเฉินที่จะต้องกระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ในอุทยานแห่งชาติเพื่อช่วยเหลือหรือป้องกันภัยอันตรายแก่บุคคลหรือชุมชนเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อป้องกันภัยพิบัติอันเป็นสาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกระทำการตามมาตรา ๑๙ ในกรณีนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐหรือบุคคลอื่นช่วยเหลือในการกระทำความดังกล่าวก็ได้ และให้รายงานการกระทำต่ออธิบดีเพื่อทราบ

การกระทำของเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐหรือบุคคลอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายประกาศนั้นด้วยความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้ในการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนด้วย

เมื่อประกาศตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ให้มาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครองในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายอื่นจะได้กำหนดมาตรการในเรื่องดังกล่าวไว้ไม่ต่ำกว่ามาตรการที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ ภายในวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่เป็นการกระทำตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้กระทำก็ได้โดยต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตและการควบคุมดูแลตามวรรคสอง อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ให้นำความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓
เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทน

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพ ความปลอดภัย ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การให้บริการ และการอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการนั้นก็ได้อ

หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บและการยกเว้นค่าบริการหรือค่าตอบแทน และอัตราค่าบริการหรือค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ให้แบ่งเงินในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่เรียกเก็บได้ตามมาตรา ๒๙ แก่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอันเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติแห่งนั้น เพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงาน หรือการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และฟื้นฟูอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่ง ให้แบ่งเงินแก่เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นทุกแห่ง แต่เมื่อรวมจำนวนเงินแล้วต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๑ เงินที่เรียกเก็บได้ตามมาตรา ๒๙ เงินที่มีผู้บริจาค และเงินค่าปรับ ที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเปรียบเทียบตามมาตรา ๕๒ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร และไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เก็บรักษาไว้เป็นเงินเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

มาตรา ๓๒ เงินเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติตามมาตรา ๓๑ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช นำไปใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษา หรือฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ หรือพื้นที่ซึ่งคณะกรรมการเห็นชอบ ให้เตรียมการกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ ตลอดจนเป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใดที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนส่งเสริมและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตนั้น

(๒) ค่าใช้จ่ายในการทำลาย รื้อถอน ย้ายสิ่งปลูกสร้างหรือต้นไม้ ที่มีผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ (๓)

(๓) เงินสวัสดิการหรือเงินช่วยเหลือให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครที่ได้รับอันตราย บาดเจ็บ เสียชีวิต หรือเป็นเงินช่วยเหลือในการต่อสู้คดีจากการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ หรือพื้นที่ซึ่งคณะกรรมการเห็นชอบให้เตรียมการกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ

(๔) การบำรุงรักษาสถานที่ หรือการจัดหาสิ่งจำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย การให้ความรู้ การท่องเที่ยว หรือการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว

(๕) การฝึกอบรม การศึกษา หรือการวิจัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

(๖) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๑) และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

มาตรา ๓๓ การนำส่ง การเก็บรักษา และการใช้จ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์ พื้นฟู และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๔

การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้หรือพันธุ์สัตว์ดังกล่าว รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ เพื่อการศึกษาหรือวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาหรือวิจัยให้เป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และในกรณีที่จะนำผลการศึกษาหรือวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และต้องแบ่งปันผลประโยชน์ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรชีวภาพ

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีการกระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้บุคคลออกจากอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ หรือห้างฉัตรการกระทำใด ๆ ในเขตนั้น

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ทำลาย รื้อถอน หรือกระทำการอื่นใด เพื่อให้อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ยึด ทำลาย รื้อถอน แกะไข หรือทำประการอื่นใดเมื่อผู้กระทำความผิด ไม่ปฏิบัติตาม (๒) หรือไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิด หรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่หาตัวไม่พบ

(๔) ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร เพื่อป้องกัน ระวัง หรือบรรเทา ความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ตรวจสอบสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ จะมีการยกย้าย ซุกซ่อน ส่ง หรือนำออกนอกราชอาณาจักร หรือทำลายทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี

เมื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดตาม (๓) หรือ (๔) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

มาตรา ๓๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใด ก่อนดำเนินการ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติหน้าที่ และคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละตำแหน่ง หรือแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ทำเอกสาร มอบหมายไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น เพื่อแสดงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๒
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการไม่ว่าจงใจหรือประมาทเลินเล่อ โดยมีขอบข่ายกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่รัฐ ตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ อันเป็นผลมาจากการกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการของบุคคลใดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าวด้วย

มูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติตามวรรคหนึ่งให้ถือตามมูลค่าหรือบัญชีรายการ ที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิมในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๑) ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดเก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายน หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำแก่ทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเกิดใหม่ทดแทนได้ตามฤดูกาลและมีมูลค่ารวมกันไม่เกินสองพันบาท ผู้กระทำต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าพันบาท

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ไม้ที่เป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๕) (๖) (๘) หรือ (๙) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๑๐) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๘ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดกระทำการตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการนำหรือปล่อยสัตว์ที่เป็นอันตราย หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างรุนแรงในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาตินั้น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นั้นยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นั้นยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕๓ ในกรณีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำผิดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย

มาตรา ๕๔ ในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญา ให้เรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๔๐ ไปในคราวเดียวกัน

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินค่าปรับหรือชำระไม่ถึงจำนวนที่จะต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ครบถ้วน ให้จ่ายเงินสินบนนำจับที่ยังจะต้องจ่ายจากเงินค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้ริบ

ในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่า ๆ กัน การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๕๖ บรรดาไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรธรรมชาติอื่นใดที่มีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรืออาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ สิ่งปลูกสร้าง อุปกรณ์ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผล ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) (๔) (๕) (๗) หรือ (๑๐) ให้ริบเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้อง คำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการ ได้ร้องขอต่อศาลแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าว จะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานว่ามีบุคคล เป็นเจ้าของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งประกาศดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปยังภูมิลำเนาของเจ้าของทรัพย์สินนั้น เพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดี ก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งตนได้ใช้ ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเช่นนั้นเกิดขึ้นหรือไม่สามารถ พิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าว ไปใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนด สามสิบวันนับแต่วันแรกของวันที่ปิดประกาศ ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานว่ามีบุคคลเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ให้นำแต่วันที่เจ้าของทรัพย์สินได้รับหรือถือว่าได้รับไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับดังกล่าวตามวรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ บรรดาอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ บรรดาอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และสัมปทาน ใบอนุญาต และหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปเพียเท่ากับกำหนดอายุของอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และสัมปทาน ใบอนุญาต และหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาตินั้น ๆ

มาตรา ๕๙ บรรดาใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลใดตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุ

มาตรา ๖๐ ให้โอนเงินที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เก็บไว้เป็นรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาเป็นเงินเพื่อการอนุรักษ์ พันธุ์ และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๑ บรรดาระเบียบหรือประกาศใด ๆ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การออกระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ให้วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ที่กำหนดให้มีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เฉพาะในส่วนที่เป็นงานในภารกิจหรืออยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตของพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๓ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สืบสวนการถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และรัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติโดยมิได้สิทธิในที่ดินนั้น เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติ ภายใต้กรอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เรื่อง การแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ หรือตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เรื่อง เพิ่มเติมหน่วยงานสำหรับการปราบปราม หยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ และนโยบายการปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในสถานการณ์ปัจจุบัน ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยต้องจัดให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโครงการที่จะดำเนินการซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และมีระยะเวลาการบังคับใช้ชั่วคราวไม่เกินยี่สิบปี และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาและคุณสมบัติของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินภายใต้โครงการที่จะดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในการอนุรักษ์ พันธุ์ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอยู่อาศัยหรือทำกิน และการสิ้นสุดการอยู่อาศัยหรือทำกิน และมาตรการในการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการ

ในกรณีบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินได้ครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด ทราย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือนำหรือปล่อยสัตว์ ในเขตพื้นที่โครงการตามพระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นตามมาตรา นี้ หากการกระทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อการดำรงชีพ อย่างเป็นปกติธุระ และได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตนำหรือปล่อยสัตว์เข้าไป ตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๗	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเพื่อดำเนินกิจกรรมตามมาตรา ๒๒ นอกจาก (๓) และ (๔)	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตเพื่อการสำรวจ การศึกษาวิจัย ทดลองทางวิชาการ	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเพื่อการถ่ายทำภาพยนตร์ วีดิทัศน์ สารคดี การถ่ายภาพ	ฉบับละ/วัน	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตการบริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติ	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตให้เข้าไปเก็บรังนกอีแอ่น	สัมปทานละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) ใบอนุญาตเพื่อดำเนินกิจกรรมตามมาตรา ๒๗	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	
(๙) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลาย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศในการเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชน และเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติเป็นไปอย่างสมดุลและยั่งยืน และสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศตามพันธกรณีที่ประเทศไทย เป็นภาคีสมาชิก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันทั้งฉบับ เพื่อจัดทำขึ้นใหม่โดยแบ่งเป็น ๖ หมวด จำนวน ๖๓ มาตรา ดังนี้

- หมวด ๑ อุทยานแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๒๕)
 - หมวด ๒ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๒๘)
 - หมวด ๓ เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทน (ร่างมาตรา ๒๙ ถึงร่างมาตรา ๓๓)
 - หมวด ๔ การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ (ร่างมาตรา ๓๔)
 - หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๕ ถึงร่างมาตรา ๓๙)
 - หมวด ๖ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๔๐ ถึงร่างมาตรา ๕๖)
- บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๕๗ ถึงร่างมาตรา ๖๓)
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ อุทยานแห่งชาติ

กำหนดให้พื้นที่บริเวณใดจะถูกกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติเป็นพิเศษ หรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สัตว์ป่า หรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยาหรือมรดกทางวัฒนธรรม ที่สมควรสงวนหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติ หรือเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน (บทนิยาม

คำว่า “อุทยานแห่งชาติ”) ทั้งนี้ พื้นที่ที่จะกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาตินั้น จะต้องไม่เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นของบุคคลใด เว้นแต่จะเป็นพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐ สำหรับในกรณีพื้นที่ที่จะประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติอยู่ในหรือเป็นพื้นที่ที่มีหน่วยงานอื่นของรัฐดูแลรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐได้อนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์ ได้กำหนดให้จะต้องขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่หรือที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๘)

ทั้งนี้ ในการกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติจะกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และต้องแสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ดังกล่าวเป็นเอกภาพ จึงได้กำหนดให้พื้นที่บริเวณใดที่กำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติแล้วหากพื้นที่นั้นอยู่ในบังคับของกฎหมายฉบับอื่นและมีมาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครองที่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฯ ก็ให้ใช้มาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาตินี้ (ร่างมาตรา ๖) สำหรับกรณีที่มีความจำเป็นต้องขยายหรือเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็สามารถกระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเช่นเดียวกันกับการกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ แต่การเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำพื้นที่ดังกล่าวมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ซึ่งมีมาตรการคุ้มครองพื้นที่หย่อนกว่าอุทยานแห่งชาตินั้นจะกระทำไม่ได้ เพื่อมิให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย (ร่างมาตรา ๘)

๒.๒ คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่งอีก ๗ คน จากหัวหน้าส่วนราชการที่มีภารกิจเกี่ยวข้องโดยตรงด้านอุทยานแห่งชาติ และเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านอุทยานแห่งชาติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ หรือด้านกฎหมาย จำนวนไม่เกิน ๗ คน เป็นกรรมการ โดยมีอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นกรรมการ และเลขาธิการ ทั้งนี้ ในส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นั้น ให้แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชน ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (ร่างมาตรา ๑๐) คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ (Park Policy) เสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ รวมทั้งการขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ ตลอดจนพิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ รวมทั้งการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ และพิจารณาให้ความเห็นชอบการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๓ การคุ้มครอง ดูแล และรักษาอุทยานแห่งชาติ

กำหนดให้มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง (Management Plan) พร้อมแผนที่แสดงรายละเอียดและแนวเขตการจัดการพื้นที่ด้วย เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดแนวทางในการคุ้มครอง บำรุง ดูแลรักษา และการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาตินั้น เมื่ออธิบดีให้ความเห็นชอบแผนการบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าวแล้วให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติที่มีหน้าที่รับผิดชอบในอุทยานแห่งชาตินั้นปิดประกาศแผนที่และแนวเขตการจัดการท้ายประกาศไว้ในสถานที่ที่เปิดเผย และดำเนินการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าว และเพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการกำหนดเขตการจัดการพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติจนสภาพแห่งการเป็นอุทยานแห่งชาติเสียไป จึงกำหนดให้เขตการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาตินี้ต้องไม่กระทบต่อลักษณะพื้นที่ที่ต้องการอนุรักษ์สภาพธรรมชาติหรือเป็นพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศ และต้องรักษาไว้ซึ่งสภาพความเป็นอุทยานแห่งชาติด้วย (ร่างมาตรา ๑๘) นอกจากนี้เพื่อเป็นการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศภายในเขตอุทยานแห่งชาติมิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงได้กำหนดข้อห้ามกระทำการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นการทำลายหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศภายในเขตอุทยานแห่งชาติไว้ (ร่างมาตรา ๑๙) เว้นแต่เป็นการกระทำบางอย่างที่พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้กระทำได้ หากเป็นไปตามกรอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้แก่ การสำรวจ การศึกษาวิจัย การทดลองทางวิชาการ การถ่ายทำภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ หรือสารคดี การถ่ายภาพ การศึกษาธรรมชาติ การบำรุงรักษาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน หรือเพื่อความมั่นคงทางพลังงาน หรือการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุทยานแห่งชาติ โดยการพิจารณาอนุญาตจะต้องสอดคล้องกับลักษณะของเขตการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่กำหนดขึ้นตามแผนการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติด้วย (ร่างมาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๒) และเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในการเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ จึงกำหนดให้มีการประชาสัมพันธ์ การดูแลรักษาความปลอดภัย การให้คำแนะนำ หรือการจัดระบบการเตือนภัย โดยหัวหน้าอุทยานแห่งชาติอาจร้องขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรอื่นใด หรือบุคคลใดช่วยดำเนินการตามความจำเป็นก็ได้ และในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือมีเหตุฉุกเฉินที่จะต้องกระทำการหรือดเว้นการกระทำใด ๆ ในอุทยานแห่งชาติเพื่อช่วยเหลือหรือป้องกันภัยอันตรายแก่บุคคล หรือชุมชน หรือเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อป้องกันภัยพิบัติอันเป็นสาธารณะแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ หรือบุคคลอื่นช่วยเหลือก็ได้ แต่ต้องรายงานอธิบดีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๒๓ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

๒.๔ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ

กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ใดที่มีคุณลักษณะตามที่กำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติแล้วแต่กรณี และจะต้องมีการแสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายประกาศด้วย ทั้งนี้ ให้นำระบบดังกล่าวมาใช้กับการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนด้วย (บทนิยามคำว่า “วนอุทยาน” “สวนพฤกษศาสตร์” และ “สวนรุกขชาติ” และร่างมาตรา ๒๖) รวมทั้งกำหนดมาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครอง ข้อห้ามมิให้กระทำการหรือการกระทำที่สามารถอนุญาตให้กระทำได้ในพื้นที่ดังกล่าวนั้น ได้กำหนดไว้ในลักษณะทำนองเดียวกับพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติ แต่จะมีความเข้มงวดที่น้อยกว่า (ร่างมาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๒๘)

๒.๕ ค่าธรรมเนียม และเงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทน

กำหนดแยกเงินรายได้ในส่วนที่เป็นค่าธรรมเนียมซึ่งถือเป็นเงินกึ่งภาษีที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินออกมาเป็นการเฉพาะโดยกำหนดให้มีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้สำหรับการอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้กระทำได้ (ร่างมาตรา ๕ และอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ) ส่วนเงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทนนั้นได้กำหนดให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ จะเรียกเก็บก็ได้เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพความปลอดภัยการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๒๙) โดยเงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทนที่เรียกเก็บได้นี้ ให้แบ่งให้เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอันเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ เพื่อนำไปใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานหรือการอนุรักษ์ พันธุ์ และบำรุงรักษาพื้นที่ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๐) นอกจากนี้ ยังกำหนดให้เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทนที่เรียกเก็บได้ ให้ได้รับยกเว้นภาษีอากรและไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และเก็บรักษาไว้เป็นเงินเพื่อการอนุรักษ์ พันธุ์ และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ทั้งนี้ การนำส่ง การเก็บรักษา หรือการใช้จ่ายเงินดังกล่าว นอกจากจะเป็นไปตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดแล้ว ยังเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๓๑ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

๒.๖ หน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

กำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ครอบคลุมทั้งกรณีการควบคุมเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งได้กำหนดให้การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะมีขอบเขตอย่างไรให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่มีการรอบการดำเนินการที่ชัดเจนและสอดคล้องกับทางปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติ ในพื้นที่ห่างไกล อีกทั้งยังเป็นการควบคุมการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้กระทบกับประชาชนเกินสมควร (ร่างมาตรา ๓๕ ถึงร่างมาตรา ๓๙)

๒.๗ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษทางแพ่งสำหรับผู้กระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น กำหนดให้ผู้กระทำหรืองดเว้นการกระทำไม่ว่าจงใจหรือประมาทเลินเล่อ โดยมีขอบด้วยกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาตินั้น และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อการฟื้นฟูสภาพของพื้นที่นั้นด้วย (ร่างมาตรา ๔๐) นอกจากนี้ ยังได้กำหนดโทษทางอาญาสำหรับการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เช่น กำหนดโทษกรณีการยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิมในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๑) (ร่างมาตรา ๔๑) และกำหนดเหตุเพิ่มโทษสำหรับกรณีที่มีการกระทำผิดนั้นก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศอย่างรุนแรง เช่น หากมีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๑) ผู้นั้นต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากเป็นกระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ข้างหนึ่ง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

๒.๘ บทเฉพาะกาล

กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อเป็นการรองรับสิทธิหรือสถานภาพกรณีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือได้รับตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เช่น การรองรับบรรดาอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศกำหนดก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๗) การรองรับสิทธิตามที่ได้รับอนุญาตหรือมีอยู่เดิมให้ใช้ต่อไปได้จนสิ้นอายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๘ และร่างมาตรา ๕๙) และการรองรับระเบียบหรือประกาศที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปได้ (ร่างมาตรา ๖๑) รวมทั้งการรองรับวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดให้มีขึ้นก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ในความรับผิดชอบหรือภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ให้เป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๒) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้กำหนดแนวทางการดำเนินการมาตรการและกลไกเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติมาก่อนการกำหนดให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติโดยใช้แนวทางดำเนินการตามกรอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ หรือตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เรื่องเพิ่มเติมหน่วยงานสำหรับการปราบปราม หยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้และนโยบายการปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในสถานการณ์ปัจจุบัน ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยกำหนดให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ต้องสำรวจข้อมูลการถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความสมดุลในการบริหารจัดการระหว่างช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่ทำกินหรืออยู่อาศัยของประชาชนในพื้นที่อนุรักษ์ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการพิจารณาทางนโยบายและการอนุรักษ์และรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ อันเป็นประโยชน์ของคนในชาติและของประเทศ และให้การดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนการบริหารราชการแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๖๓)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักการและแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ภายในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ โดยใช้กลไกของนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ ที่คณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบ (Park Policy) และแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ แต่ละแห่งที่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติฯ ได้ให้ความเห็นชอบ (Management Plan) เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อให้ประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือทำลายระบบนิเวศภายในพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม หรือเพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษา หรือแหล่งนันทนาการของประชาชน ควบคู่ไปกับการสงวน อนุรักษ์ ปันฟู และบำรุงรักษาไว้ซึ่งพื้นที่อันสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจในการดำเนินงานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สำคัญ ดังนี้

๑. สงวน อนุรักษ์ ปันฟู และจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการที่ตอบสนองต่อการพัฒนา และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๒. บริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ

๓. รักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม

๔. การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดองค์กรและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

๑. องค์ประกอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับกํารแบ่งส่วนราชการ รวมถึงวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการเพื่อเกิดความต่อเนื่องในการพิจารณา

๒. ขาดการจัดการที่ใช้หลักวิชาการจึงมีความจำเป็นจะต้องกำหนดให้คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ต้องพิจารณาแผนการจัดการและเขตการจัดการ ซึ่งมีมาตรการในการจัดการที่ชัดเจนแตกต่างกันในแต่ละเขตการจัดการ

๓. ไม่มีบทบัญญัติรองรับพื้นที่วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติภารกิจของพนักงานเจ้าหน้าที่

๔. ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดหรือถอนสิ่งปลูกสร้างหรือพืชผลอาสินออกไปจากอุทยานแห่งชาติ ทำให้การควบคุมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพ

๕. เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับพันธสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามภายใต้บังคับกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD) อนุสัญญานาโงยา ประกอบกับพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่มีบทบัญญัติกรณีการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการในเชิงการค้า จะต้องมีการทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรม

๖. เนื่องจาก...

๖. เนื่องจากเกิดอุบัติเหตุแก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นในการปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้มีบทบัญญัติในการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การดูแลรักษาความปลอดภัยและจัดระบบเตือนภัยแก่นักท่องเที่ยว

๗. ไม่มีบทบัญญัติให้นำเงินค่าปรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบและเงินค่าปรับตามคำพิพากษาของศาลไปจัดแบ่งเงินสินบนและเงินรางวัล เพื่อเป็นสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

๘. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ยังมีหลักการที่ล้าสมัย มุ่งเน้นข้อห้ามข้อผิด ลักษณะเป็นกฎหมายอาญามากกว่าหลักการจัดการทรัพยากร เมื่อเกิดปัญหาการกระทำผิดตามข้อห้ามเจ้าหน้าที่จึงมีทางเลือกน้อยในการจัดการกับปัญหา เช่น พบพื้นที่ถูกยึดครอง ผ่าถาง ต้องจับกุมดำเนินคดีนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งบางกรณีก็เหมาะสม แต่บางกรณีเจ้าหน้าที่ต้องตกเป็นจำเลยของสังคม

๙. ไม่มีบทบัญญัติกรณีบรรดาสิ่งหาปริมาณทรัพยากรสิ่งปลูกสร้างที่ตกเป็นของแผ่นดินจากการกระทำผิดในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สิน โดยอาจนำมาใช้ประโยชน์ในภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

๑๐. การแก้ไขปัญหที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ตามมาตรการและแนวทางที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่อยู่อาศัยหรือทำกินอยู่แล้วในอุทยานแห่งชาติ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มีข้อจำกัดในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับผู้ครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่านุรักษ์เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติหรือมาตรการในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้ใช้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ควรต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมและเหตุผลอื่น ๆ ดังนี้

๑. เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ กำหนดให้สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และการให้สิทธิชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการเสนอความเห็นเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเห็นควรปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยเพิ่มเติมในเรื่องการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่

๒. เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) เน้นการสร้างเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนมีระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต จึงมีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้เกิดความสอดคล้องมีความประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย

๓. เนื่องจาก...

๓. เนื่องจากนโยบายรัฐบาล นโยบายที่ ๑๑ การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เพื่อปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและให้เกิดความยุติธรรมแก่ราษฎรที่ยากจนหรือผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับความคุ้มครอง จากการถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์

๔. เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีการทบทวนกฎหมายทุกๆ ๕ ปี เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการบริหารจัดการ จึงนำมาสู่การปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

เนื่องจากพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน หากไม่ปรับปรุงแก้ไขจะทำให้ไม่สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สามารถแก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินในป่าอนุรักษ์ได้

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกล่าวนั้น จำเป็นต้องอาศัยวิธีการทางนิติบัญญัติ โดยการตราพระราชบัญญัติ ไม่มีทางเลือกอื่น

แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. เป็นกฎหมาย เพื่อให้สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินในป่าอนุรักษ์

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

โปรดดูรายละเอียดในข้อ ๑.๑

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ จัดให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติ การกำหนดเขตการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ ให้พื้นที่บางส่วนในอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งเป็น "เขตสงวนสภาพธรรมชาติ" หรือ "เขตศึกษาธรรมชาติ" กำหนดให้มีพื้นที่วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ กำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สูงขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน กำหนดทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิดให้ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้มีบทบัญญัติให้อำนาจกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการแก้ไขปัญหาราษฎรที่อยู่อาศัยหรือที่ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติ

ตัวชี้วัดความสัมพันธ์ของกฎหมายมีอย่างไร

อาศัยตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินในป่าอนุรักษ์

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด "

- อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity : CBD)

- พิธีสารนาโงยา ว่าด้วยการเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม และการแบ่งปันผลประโยชน์ ที่ได้จากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรม อย่างยุติธรรมและเท่าเทียม

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดการแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

เกิดผลดีในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และทำให้การแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาดังกล่าว โดยมีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

ภารกิจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ส่งเสริม และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) เป็นผู้รับผิดชอบหลัก และมีการควบคุมลงโทษทางกฎหมาย จึงควรดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ควรทำร่วมกับหน่วยงานที่มีภารกิจสอดคล้องกัน เช่น กรมป่าไม้ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฯลฯ ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. นี้ มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่แทนได้

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีภารกิจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ส่งเสริม และฟื้นฟูทรัพยากร

ป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ โดยการควบคุมป้องกัน พื้นที่ป่าอนุรักษ์เดิมที่มีอยู่ และพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ ด้วยกลยุทธ์การส่งเสริม กระตุ้น และปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนมีความรู้สึก ห่วงแทน และการมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อเป็นการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพ สำหรับเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งที่อยู่อาศัย ของสัตว์ป่า แหล่งอาหาร แหล่งนันทนาการ และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชน

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง

หน้าที่ของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๗ (๒) รัฐต้อง อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชน ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมาย บัญญัติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ดำเนินการปราบปราม และป้องกันการบุกรุกทำลายป่าอย่างเข้มงวด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔) ในการสร้าง ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพ ในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนมีระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการ บริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลาย ทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่า ของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต

แนวทางการปฏิรูปประเทศในเรื่อง

การดำเนินการปฏิรูปประเทศประกอบด้วยการดำเนินการออกมาตรการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานในขั้นต้นและเป็นการแก้ปัญหาข้อจำกัดด้านกฎหมายในการปฏิบัติงาน ของพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วทำการปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่สามารถกระทำได้

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

การใช้มาตรการทางบริหารจำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อน

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

เพื่อแก้ไขปัญหา โปรดดูรายละเอียดในข้อ ๑.๑

๓.๔ การใช้บังคับ...

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจากพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ในครั้งนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ แก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการแล้วจะมีผลต่อพื้นที่อุทยานแห่งชาติในปัจจุบันที่มีอยู่ทั่วประเทศ

ทอยใช้บังคับเป็นท้องที่ๆ ไป เนื่องจาก

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติเดิมไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด.....

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด.....

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

จำเป็นต้องตรากฎหมายในระดับพระราชบัญญัติตามสถานะเดิมของกฎหมาย และเพื่อให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

ควบคุม

กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘)

ส่งเสริม

ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

เพื่อให้สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม

เพราะการอนุญาตดังกล่าวมีผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คุ้มครองภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

มีการกำหนดให้เก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าตอบแทน เท่าที่จำเป็น โดยเฉพาะที่เป็น การดำเนินการในเชิงธุรกิจหรือการประกอบการพาณิชย์ เช่น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ผู้ได้รับอนุญาตเก็บรังนก อีแร้งเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ และค่าบริการเนื่องในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวก ต่างๆ ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์...

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร
หลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตเป็นไปตามที่กำหนดในอนุบัญญัติซึ่งจะใช้บังคับได้ต่อเมื่อ
ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้ประชาชนทราบก่อนล่วงหน้าแล้วเท่านั้น

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่
เป็นไปตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร
เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่
มี ซึ่งอยู่ในระหว่างการจัดทำกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางการขออนุญาต

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

มีการใช้ระบบคณะกรรมการ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ เพื่อกำหนดที่กําหนด
นโยบายและแนวทางในการบริหารจัดการและการคุ้มครอง ดูแล รักษา พื้นที่อุทยานแห่งชาติและวนอุทยาน
ให้ความเห็นชอบการกำหนดที่ดินเป็นอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกชชาติ เสนอแนะ
มาตรการที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการอย่างมีส่วนร่วมในรูปคณะกรรมการ
ที่ปรึกษา พิจารณาความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง

คณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และสนับสนุน ในการบริหาร
จัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ การดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
การมีส่วนร่วมของชุมชน การส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน การสร้างระบบเครือข่าย
การจัดทำข้อตกลงกฎกติกาของชุมชน การจัดให้มีการแสดงความคิดเห็นการแก้ไขการดำเนินงานของพื้นที่
อุทยานแห่งชาติ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลในการปฏิบัติงานตามโครงการต่างๆ

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจเข้าซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่

ไม่มีความซ้ำซ้อน

หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น.....

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี
หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดี
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมการท่องเที่ยว เลขาธิการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

เหตุใด...

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ
เนื่องจากคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่สำคัญบางประการ คือ ให้ความเห็นชอบ
ในการกำหนดนโยบาย การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ
หรือการออกอนุบัญญัติ จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญของจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมี
ผลกระทบต่อประชาชน จึงต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบ และมีการใช้ดุลพินิจร่วมพิจารณาให้ความเห็น
โดยผู้เชี่ยวชาญ

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่

มี ทั้งในบทบัญญัติของกฎหมาย และอนุบัญญัติที่ออกตามความในบทบัญญัติดังกล่าว

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด
ทำให้เกิดความเกรงกลัวและไม่กล้าฝ่าฝืนกฎหมาย

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร
เป็นความผิดที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมาย

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน หรือไม่
ไม่มี เป็นกฎหมายเฉพาะ

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกัน
หรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่.....

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก กระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ และเป็นที่มาซึ่งรายได้ของราษฎรในท้องถิ่น เกิดอุตสาหกรรม
ขนาดย่อม เช่น การผลิตของที่ระลึก อุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งที่สามารถดึงดูดเงินตราจากชาวต่างประเทศ
ปีละมากๆ และเป็นรายได้หลักของประเทศด้วย

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก นักท่องเที่ยว ราษฎรในท้องถิ่น

- เชิงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ ไม่มี

ด้านสังคม...

ด้านสังคม

- เชียงบวก เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารช่วยหล่อเลี้ยงเกษตรกรรมในพื้นที่ใกล้เคียง ทำให้ราษฎรมีความเป็นอยู่ดีขึ้น จึงเป็นรากฐานแห่งความมั่นคงของชาติ เป็นสถานที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่สถานศึกษา และสถาบันที่จะทำให้การศึกษา ค้นคว้า วิจัย ในวิชาการสาขาต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง เช่น พฤษศาสตร์ สัตวศาสตร์ สังคมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิเวศวิทยา และธรณีวิทยา

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก ประชาชนทั่วไป นักเรียน นักศึกษา

- เชียงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงลบ ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เชียงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก

- เชียงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงลบ

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

รัฐได้หวงกั้นพื้นที่ให้เป็นป่าอนุรักษ์ ประชาชนจึงถูกจำกัดไม่ให้เข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกชาติ

- การจำกัดสิทธิเสรีภาพ

๑. กรณีห้ามเด็ดขาด ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้กระทำการบางอย่าง เช่น ยึดถือครอบครองที่ดิน กั้นสร้าง แผ้วถาง เผาป่า เป็นต้น

๒. กรณีกระทำได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น เก็บหา นำออกไปทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือเสื่อมสภาพซึ่งไม้ของป่า สัตว์ เป็นต้น

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ ใช่ อย่างไร การประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จะต้องเป็นที่ดินที่มีได้มีบุคคลใดถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอื่น และมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

ทำให้สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น เป็นประโยชน์แก่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนันทนาการ แก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินในป่าอนุรักษ์ที่ไม่เหมาะสม

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด.....
การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร
สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ
ได้แก่ -

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย
ไม่มี

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการ
ที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ
มีความคุ้มค่า

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

โดยเป็นงบดำเนินงานจำนวน.....และงบลงทุนจำนวน.....

๖.๒ ในกรณีที่ เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร.....

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย ประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุ
โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ และอาสาสมัคร

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน ราชกิจจานุเบกษา เครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์กรมอุทยาน
แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เจ้าหน้าที่และหน่วยงานในพื้นที่

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการ
กับหน่วยงานนั้นอย่างไร

มี ได้แก่ กรมป่าไม้ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๗.๒ มีความเกี่ยวข้อง...

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มี เช่น การประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ บางพื้นที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมป่าไม้ หรือพื้นที่อุทยานแห่งชาติทับซ้อนกับพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มี

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมายได้แก่ ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายเนื่องจาก เป็นผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น

มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์

ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ มีการเปิดเผยผลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง

- ขั้นตอนในการกำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ

- การใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

- การจัดทำโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

แต่ละขั้นตอนใช้เวลาดำเนินการเท่าใด กำหนดไว้ในอนุบัญญัติ

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรมอย่างไร

การใช้ดุลพินิจต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติ และเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

มีการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และการให้บริการประชาชนมีสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์และสาขา จำนวน ๒๑ แห่งทั่วประเทศ

๘.๓ มีระบบ...

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานโดยผู้บังคับบัญชา สามารถอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาที่เหนือกว่าตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙.

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีในพระราชบัญญัตินี้ แต่สามารถใช้กระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และระเบียบกฎเกณฑ์ของหน่วยงาน

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

ได้จัดทำแผนการดำเนินการไว้แล้ว ดังนี้

๑. พระราชกฤษฎีกา (๓ มาตรา) ดำเนินการเมื่อมีความจำเป็นต้องกำหนดบริเวณที่ดินเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งใหม่หรือต้องการจะขยาย/ผนวก-หรือเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ

๒. กฎกระทรวง (๑ มาตรา) ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. (โดยดำเนินการควบคู่ไปในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา และสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

๓. ระเบียบ (๑๘ มาตรา) ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. (โดยดำเนินการควบคู่ไปในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา และสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

๔. ประกาศ (๔ มาตรา) ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. (โดยดำเนินการควบคู่ไปในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา และสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง

๑. มาตรา ๕ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

๒. มาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ พระราชกฤษฎีกา การประกาศจัดตั้ง ขยายผนวก/ประกาศเพิกถอนอุทยานแห่งชาติบางส่วน

๓. มาตรา ๗ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยวิธีการ และรูปแบบในการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พ.ศ.

๔. มาตรา ๑๙ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

๕. มาตรา ๒๒ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารจัดการ และการกำหนดพื้นที่อุทยานแห่งชาติให้เป็นเขตสงวนสภาพธรรมชาติและเขตศึกษาธรรมชาติ พ.ศ.

๖. มาตรา ๒๓ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พ.ศ.

๗. มาตรา ๒๖ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแล รักษาศึกษาวิจัยทางวิชาการ การนันทนาการ การรักษาความปลอดภัย ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พ.ศ.

๘. มาตรา ๒๗ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การอนุญาตและควบคุมดูแล การอนุญาตให้กระทำการตามมาตรา ๒๕ ในเขตสงวนสภาพธรรมชาติ

๙. มาตรา ๒๘ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการ ในอุทยานแห่งชาติและในอุทยานแห่งชาติที่กำหนดให้เป็นเขตศึกษาธรรมชาติ พ.ศ.

๑๐. มาตรา ๒๙ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการประชาสัมพันธ์ การตีตบ้ายประกาศ พ.ศ.

๑๑. มาตรา ๓๐ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเก็บเงินรายได้ การรักษา การเก็บ การใช้จ่าย เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พ.ศ.

๑๒. มาตรา ๓๐ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการแบ่งเงินค่าบริการ สำหรับบุคคลเข้าไปในอุทยานแห่งชาติให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลท้องที่ พ.ศ.

๑๓. มาตรา ๓๒ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

๑๔. มาตรา ๓๓ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การกำหนดบริเวณที่ดิน ให้เป็น "วนอุทยาน" ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

๑๕. มาตรา ๓๔ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การกำหนดบริเวณที่ดิน ให้เป็น "สวนพฤกษศาสตร์" ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

๑๖. มาตรา ๓๕ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การกำหนดบริเวณที่ดิน ให้เป็น "สวนรุกขชาติ" ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

๑๗. มาตรา ๓๖ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำ ในวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พ.ศ.

๑๘. มาตรา ๓๘ กฎกระทรวงการแบ่งปันผลประโยชน์ เพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในเชิงการค้า จากการเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้พันธุ์สัตว์ และความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พ.ศ.

๑๙. มาตรา ๓๙ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่ง อันเกิดจากการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลาย ทางชีวภาพ ในเขตอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ พ.ศ.

๒๐. มาตรา ๔๓ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเปรียบเทียบปรับ พ.ศ.
๒๑. มาตรา ๔๔ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยเงินสินบนและเงินรางวัล พ.ศ.
๒๒. มาตรา ๔๖ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการนำส่งहारิมทรัพย์จำพวก
สิ่งปลูกสร้างมาใช้ประโยชน์ในภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พ.ศ.
๒๓. มาตรา ๕๒ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยหลักเกณฑ์เงื่อนไขบุคคล
ที่ได้รับอนุญาตให้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดินอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
๒๔. มาตรา ๕๒ ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยหลักเกณฑ์การแก้ไขปัญหา
ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ ตามมาตรการและแนวทางที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่อยู่อาศัยหรือทำกินอยู่แล้ว
ในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

๙.๓. มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคล
เกินสมควรหรือไม่

การตราอนุบัญญัติต่างๆ นั้น เป็นไปตามกรอบที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจเท่านั้น

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ได้แก่ กรมที่ดิน กรมป่าไม้ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมประมง
กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กรมสอบสวนคดี
พิเศษ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน กรมธนารักษ์

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

ดำเนินการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า
และพันธุ์พืช (www.dnp.go.th)

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ

ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

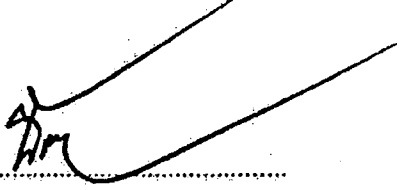
ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำ

ร่างกฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายธัญญา เนติธรรมกุล)

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๑. นางกนกกร เพชรมณี นิตินกรปฏิบัติการ

๒. นางสาวสิริรัตน์ พรหมวัลย์ นิตินกรปฏิบัติการ

หมายเลขติดต่อ

โทร. ๐ ๒๕๓๙ ๕๒๖๘, ๐ ๒๕๖๑ ๐๗๗๗ ต่อ ๑๒๑๓

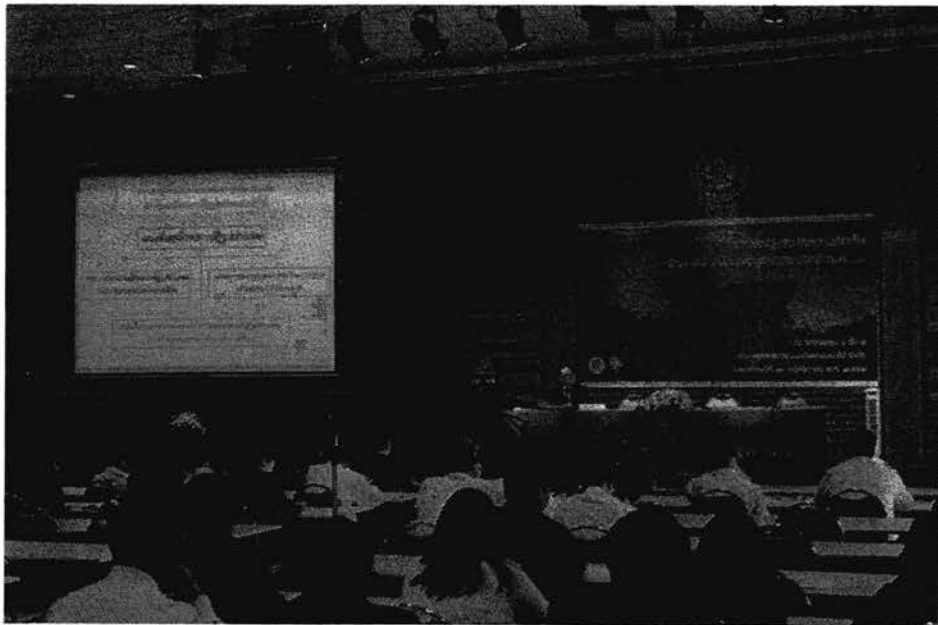
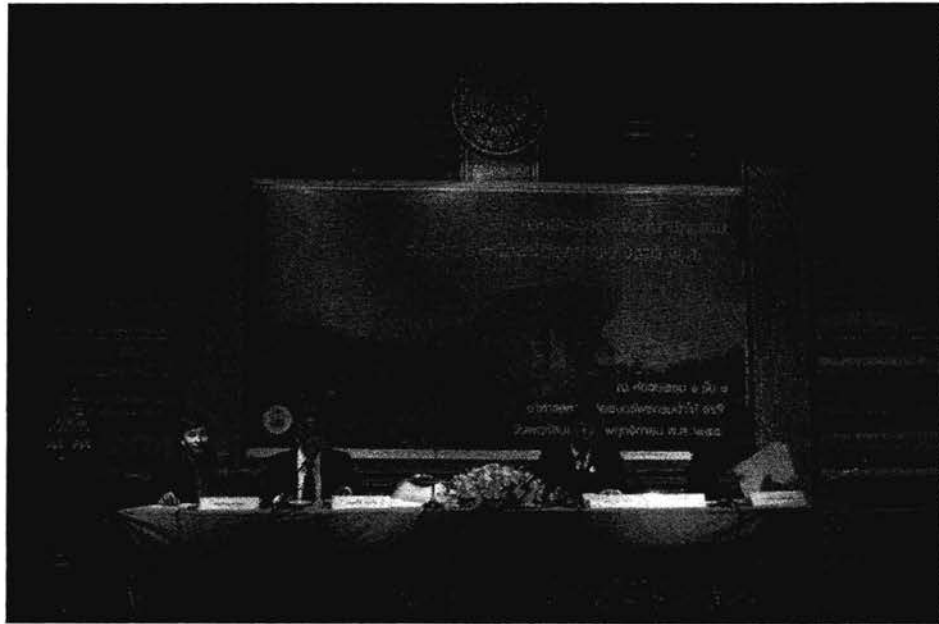
โทรสาร. ๐ ๒๕๓๙ ๗๕๙๔

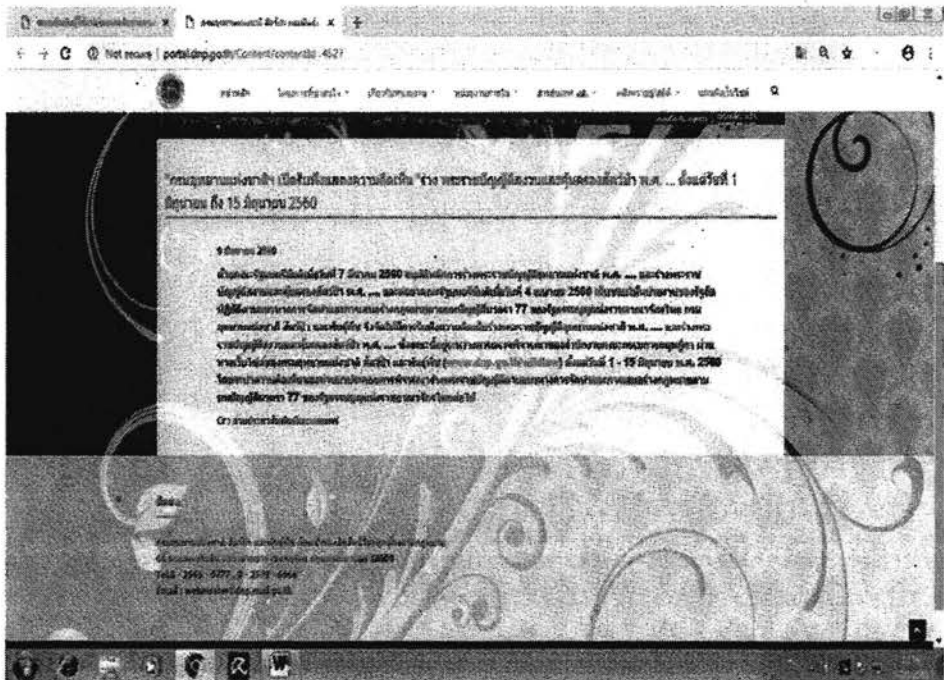
รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

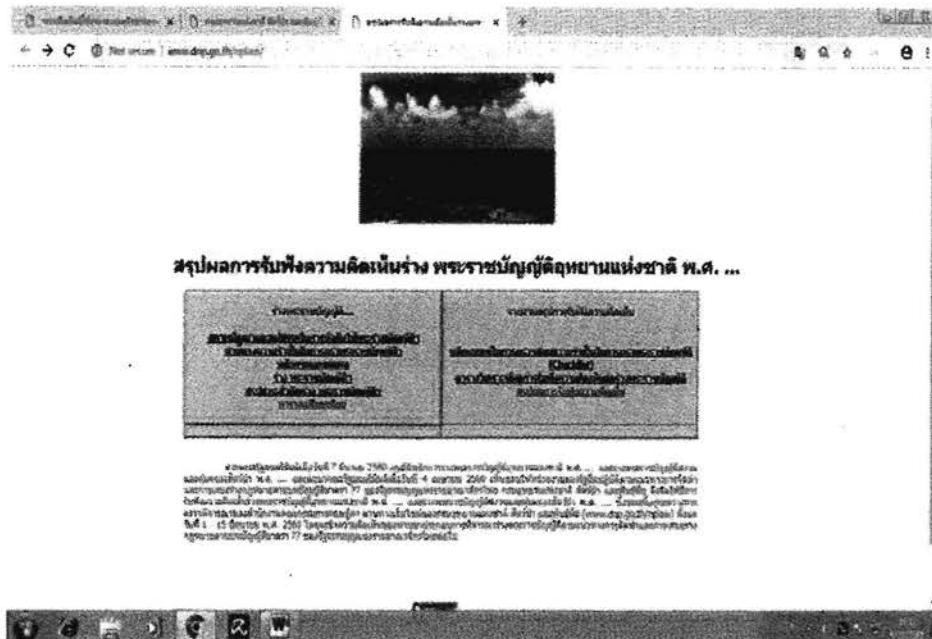
๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม ๑ ชั้น ๔ สหกรณ์ออมทรัพย์กรมป่าไม้ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนา ๘๖ คน

๑.๒ รับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทางเว็บไซต์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช www.dnp.go.th หรือส่งเป็นหนังสือมายังกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขที่ ๖๑ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

เปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนทั้งสิ้น ๒ ครั้ง

- ครั้งที่ ๑ จัดประชุมสัมมนา วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ระยะเวลา ๑ วัน
- ครั้งที่ ๒ ผ่านเว็บไซต์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ระยะเวลา ๑๕ วัน

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน สถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งประชาชนทั่วไป

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น และคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นทั้ง ๒ ครั้ง มีหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ดังนี้

๔.๑ ความเห็นที่ได้จากการสัมมนารับฟังความคิดเห็น และทางเว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
๑.	บทนิยาม คำว่า “สัตว์” และ “ของป่า”	- ควรแก้ไขเป็น “สัตว์” สัตว์ทุกชนิด ทั้งสัตว์บกและสัตว์น้ำ... - ควรเพิ่มความหมายให้รวมถึงสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ตามธรรมชาติ ในสวนพฤกษศาสตร์ ด้วยหรือไม่ เพิ่มเติม คำว่าเกสรดอกไม้ และส่วนที่ต้นไม้ และแมลงผลิตขึ้น (Gall) เช่น กายาน	- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปรับแก้ ดังนี้ “สัตว์ป่า” หมายความว่า สัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่า ที่มีในอุทยาน แห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง.	คำชี้แจงรายประเด็น
		<p>หรืออาจใช้ส่วนที่เกิดจากพืช และยังขาดคำว่าจุลินทรีย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มนิยามคำว่า “ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม และชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์ ต้องมีลักษณะประกอบด้วย เช่น มีบ้านเลขที่ความเป็นมาของชุมชน ที่อยู่อาศัย ทำมาหากิน เป็นต้น เช่น นิยามตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดให้มีโฉนดชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๓ 	<ul style="list-style-type: none"> - “ของป่า” ตัดออก - “ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม” เห็นว่าไม่ควรกำหนดไว้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
๒.	การกำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรเปิดโอกาสให้ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม และชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ประชาพิจารณ์ และเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม และชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์ และวิถีชีวิต รวมถึงให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบแนวเขต หรือช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ - ควรให้กล่าวครอบคลุมถึงกรณีแนวเขตอุทยานขัดแย้งกับกฎหมายอื่นด้วย โดยเฉพาะการกำหนดให้อ้างอิงกับแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาที่มักมีปัญหาในทางปฏิบัติเนื่องจากมาตราส่วนที่ใช้ในการสร้างแผนที่มีขนาดเล็กเกินไป ไม่สามารถนำไปใช้กำหนดชี้แนวขอบเขตที่ชัดเจนลงไปในพื้นที่ได้ในภายหลัง เช่น กรณีปัญหาเขตทางหลวงตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ เกิดการทับซ้อนกับแนวเขตอุทยานฯ ที่อาจมีการใช้แผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาไปสร้างแนวเขตด้วยพิกัดดาวเทียมที่ทำขึ้นมาภายหลัง และนำค่าพิกัดมาใช้อ้างอิง ซึ่งจะมีความคลาดเคลื่อน จึงควรใช้แผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีการ่วมกับ 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๘ กำหนดให้การกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การเพิกถอนอุทยานให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา - การแก้ไขปัญหากเกี่ยวกับแนวเขตได้กำหนดให้มีการจัดทำแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบสารสนเทศ ซึ่งจะมีความชัดเจนมากขึ้น

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
		สภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่ - กรณีดังกล่าวเป็นการบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่ทับซ้อนกัน ดังนั้น เพื่อเป็นการบูรณาการกฎหมาย ว่าด้วยที่ราชพัสดุและกฎหมายว่าด้วย อุทยานแห่งชาติเข้าด้วยกันควรได้รับ ความยินยอมจากกระทรวงการคลังซึ่งเป็น ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุก่อน	- กำหนดไว้ในมาตรา ๘ กรณีพื้นที่ ที่จะกำหนดอุทยานแห่งชาติที่อยู่ใน ความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็น ของหน่วยงานของรัฐ จะต้องขอ ความเห็นจากหน่วยงานของรัฐ นั้นก่อน
๓.	องค์กรประกอบ และอำนาจ หน้าที่ของ คณะกรรมการ อุทยานแห่งชาติ	- องค์กรประกอบคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เพิ่มองค์กรที่มีใช้นิติบุคคล ด้านภูมิศาสตร์ทั้ง ๖ ภาค และด้าน ชาติพันธุ์ - ให้มีอำนาจแก้ไขปัญหาจากการประกาศ เขตอุทยานแห่งชาติระหว่างภาครัฐ กับชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ชุมชนและกลุ่ม ชาติพันธุ์ ทั้งนี้ การแก้ไขปัญหาดังกล่าว คณะกรรมการสามารถตั้งคณะกรรมการ ระดับจังหวัดดำเนินการตามที่ คณะกรรมการมอบหมายได้	- องค์กรประกอบของคณะกรรมการ กำหนดไว้ให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชน ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
๔.	การแต่งตั้ง คณะกรรมการ ที่ปรึกษาอุทยาน แห่งชาติ	การกำหนดคณะกรรมการที่ปรึกษาประจำ อุทยานแห่งชาติ ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ คือ การตั้งกองทุน การส่งเสริมอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหาการประกาศเขตอุทยาน แห่งชาติของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ชุมชน และกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ได้รับผลกระทบ ดังกล่าว และพัฒนาคุณภาพที่ดีของชุมชน ท้องถิ่นดั้งเดิม ชุมชนและกลุ่มชาติพันธุ์ ชุมชน	ร่างที่ผ่านการตรวจพิจารณา ของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ได้ตัดประเด็นการแต่งตั้ง คณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยาน แห่งชาติ เนื่องจากเห็นว่าเป็นอำนาจ ของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่สามารถ แต่งตั้งได้อยู่แล้ว
๕.	การอนุญาต ให้บุคคล เข้าไปสำรวจ ศึกษาวิจัย การทดลอง ทางวิชาการ	- มีความไม่ชัดเจนในกรณีการเข้าพื้นที่ เพื่อทำการสำรวจเก็บข้อมูลเพื่อนำมา ประกอบการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ของกิจกรรม การพัฒนาโครงการใดๆ ตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	การกำหนดโครงการที่จะจัดทำรายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกาศกระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาด ของโครงการหรือกิจการซึ่งต้อง

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
		<p>พ.ศ. ๒๕๓๕ จะถือเป็นการ “สำรวจ” หรือ “การศึกษาวิจัย” ซึ่งที่ผ่านมาพบว่า จะใช้การอนุญาตในลักษณะของการ ศึกษาวิจัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นเพียงการสำรวจเก็บข้อมูลเท่านั้น จึงเห็นว่าควรร่างข้อกำหนดของหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอนุญาตแยกออกมา เป็นการเฉพาะ และในกระบวนการร่าง ควรต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการ ประกาศใช้ด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญ</p> <p>- ควรระบุให้การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของกิจกรรมการพัฒนาโครงการใดๆ เช่น การพัฒนาทางหลวง แยกออกมาเป็น อีกรณีเฉพาะ</p>	<p>จัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยรายละเอียด จะบัญญัติไว้ในกฎหมายลำดับรอง</p>
๖.	<p>การให้บริการ เกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวใน อุทยานแห่งชาติ สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ</p>	<p>กรณีที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะออกประกาศหรือระเบียบ ที่อนุญาตให้มีการให้บริการเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวในเขตพื้นที่อุทยาน แห่งชาติ สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ควรพิจารณาให้เป็นไป ในลักษณะที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การจัดการรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพ โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่า อย่างสมเหตุสมผล และสามารถรักษา เอกลักษณ์ของธรรมชาติ วัฒนธรรม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน</p>	<p>กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ คือการ จัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่ อุทยานแห่งชาติและการกำหนดเขต การจัดการภายในพื้นที่ จะต้องไม่ กระทบต่อลักษณะพื้นที่ที่ต้องการ อนุรักษ์สภาพธรรมชาติหรือเป็น พื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศ และต้องรักษาไว้ซึ่งสภาพความเป็น อุทยานแห่งชาติ โดยการให้บริการ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวต้องอยู่ใน บังคับของมาตรานี้ด้วย</p>
๗.	<p>การขออนุญาต เข้าไปเก็บรังนก ในพื้นที่อุทยาน แห่งชาติ</p>	<p>มิได้กล่าวถึงผู้มีสิทธิเข้าไปในเขตอุทยาน แห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติอากร รังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ประการใด และยังให้อำนาจต่ออธิบดีกรมอุทยาน</p>	<p>การเก็บรังนกในพื้นที่อุทยาน แห่งชาติ เป็นกรณีอนุญาตให้ผู้ ได้รับสัมปทานตามพระราชบัญญัติ อากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐</p>

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
		<p>แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งจะต้องมีการชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนในการได้รับอนุญาตให้เข้าไปดำเนินกิจการหรือพักอาศัยอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเหมือนเดิมกับทุกคน ทั้งๆ ที่ผู้รับสัมปทานจัดเก็บรังนกอีแอ่น มีสิทธิ และถูกบังคับตามพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้เข้าไปตามเกาะ หรือที่สาธารณะ ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเพื่อการเฝ้า จัดเก็บ คุ่มครองนกอีแอ่น โดยมีคณะกรรมการพิจารณาจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่นของแต่ละจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายโดยเฉพาะไว้แล้ว ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้มีการระบุงเว้นหรือห้ามมิให้ใช้บังคับกับผู้ที่ได้รับสัมปทานจัดเก็บรังนกอีแอ่น แต่ประการใด จึงเป็นการตรากฎหมายที่ซ้ำซ้อน และขัดแย้งกัน โดยมีได้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงแต่ประการใด</p>	<p>แต่ในการเข้าไปดำเนินการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ต้องได้รับอนุญาตจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลพื้นที่ตามกฎหมาย</p>
๘.	เงินรายได้ เพื่อบำรุงรักษา อุทยานแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้เงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ควรให้ความสำคัญกับการศึกษาและการวิจัย - เสนอให้เพิ่มกรอบวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเงินรายได้ โดยกำหนดให้เงินรายได้เป็นส่วนหนึ่งของกองทุนส่งเสริมอาชีพหรือให้มีการนำเงินรายได้ไปใช้เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากช้างป่า โดยเฉพาะ - การกำหนดเกี่ยวกับค่าบริการค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินควรมีขบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินหรือควรกำหนดให้สำนักงานตรวจเงิน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีกำหนดไว้ในมาตรา ๓๒ (๕) - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากขัดต่อวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเงินรายได้ ซึ่งต้องเพื่อการอนุรักษ์ พันธุ์ และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ - การใช้จ่ายเงินรายได้ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดอยู่แล้ว และการตรวจสอบสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
		แผ่นดินสามารถเข้ามาตรวจสอบได้ เพื่อความโปร่งใส	
๘.	การประกาศ พื้นที่ให้เป็น วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรพิจารณาเทียบเคียงกับการประกาศเขตห้ามล่าสัตว์ป่า - เป็นการช่วยเหลือหรือเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานตามภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความอ่อนปรนของการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่คุ้มครองอื่นๆ ด้วย - กำหนดให้นำบทกำหนดโทษกรณีการกระทำผิดในวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ ซึ่งมาตรการการบังคับใช้กฎหมายต่างกัน จึงเห็นควรให้กำหนดบทลงโทษที่ชัดเจนเป็นกรณีๆ ไปตามลักษณะพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่าง และได้ปรับปรุงโดยกำหนดมาตรการบังคับ หรือมาตรการคุ้มครอง ข้อห้ามมิให้กระทำการหรือการกระทำการที่สามารถอนุญาตให้กระทำได้ในพื้นที่ดังกล่าว ได้กำหนดไว้ในลักษณะทำนองเดียวกับพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติ แต่จะมีความเข้มงวดน้อยกว่า
๙.	ความรับผิดชอบ ทางแพ่งในกรณี ทำให้เกิด ความเสียหาย ต่อทรัพยากร ธรรมชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรตัดออก เพราะในการปฏิบัติงานจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่มีการบังคับใช้กฎหมายเฉพาะกับชาวบ้าน และในการดำเนินคดีที่ให้พนักงานอัยการเรียกค่าเสียหายไปในคราวเดียวกันกับการดำเนินคดีอาญา เป็นการกำหนดที่ผิดไปจากหลักทั่วไปที่กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่ และต้องรับฟังข้อเท็จจริงในคดีอาญาให้เป็นที่ยุติก่อนจึงจะคำนวณหรือเรียกค่าเสียหายในคราวต่อไป - ควรตรวจสอบและปรับให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับใหม่ที่อยู่ระหว่างการเตรียมประกาศใช้ - ควรมีหลักเกณฑ์การคิดค่าเสียหายเพื่อกำหนดทุนทรัพย์ในการคิดค่าธรรมเนียม ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง 	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่าง กำหนดมาตรา ๔๐ เป็นการกำหนดโทษทางแพ่งซึ่งกำหนดให้ผู้กระทำหรืองดเว้นการกระทำไม่ว่าจงใจหรือประมาทเลินเล่อ โดยมีขอบด้วยกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ต้องรับผิดชอบ ใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพยากรธรรมชาตินั้น และเพื่อใช้ในการฟื้นฟูสภาพพื้นที่

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
๑๐.	การให้เงินสินบน นำจับกรณีที่มี ผู้นำจับผู้กระทำ ความผิดตาม พระราชบัญญัติ	<p>- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีระเบียบใช้บังคับอยู่แล้วซึ่งล้ากับระเบียบของกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง เงินสินบนรางวัลเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเงินนี้อยู่แล้วและเห็นว่าขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ไม่จำเป็นต้องลงตัวบท</p> <p>- เงินค่าปรับที่เกิดขึ้น ควรส่งคืนคลังตามระเบียบเสียก่อนแล้วจึงค่อยดำเนินการจัดแบ่งเงินสินบนและเงินรางวัลไม่ใช่แบ่งเลย</p>	กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๑.	การดำเนินการ เกี่ยวกับของ กลางที่ได้จาก การกระทำ ความผิด	<p>- บรรดาเครื่องมือ สิ่งของ สิ่งปลูกสร้างที่ศาลมีสั่งริบ ควรกำหนดแนวทางในการทำลายทรัพย์สินดังกล่าว นอกจากการนำไปใช้ในกิจการของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเพียงอย่างเดียว</p> <p>- กฎหมายกำหนดให้ศาลต้องสั่งริบ แม้ว่าระหว่างพิจารณาศาลรู้อยู่แล้วว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นที่ไม่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ศาลก็ต้องสั่งริบเช่นกัน เห็นว่า ขัดกับรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สิน หรือแม้ว่าร่างกฎหมายมาตรานี้จะผ่านและบัญญัติเป็นกฎหมายก็ไม่สามารถใช้บังคับได้</p> <p>- สิ่งปลูกสร้างไม่ใช่ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือเกิดจากการกระทำความผิด เพราะหากทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ใช้หรือจะใช้ หรือเกิดขึ้นจากการกระทำความผิดหรือได้มาจากการกระทำความผิด ศาลก็สามารถริบได้ตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว เรื่องนี้มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๙๑/๒๕๕๑ อีกทั้งสิ่งปลูกสร้างได้กำหนดแนวทางที่จะดำเนินการไว้ตาม</p>	กำหนดไว้ในมาตรา ๕๖ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตัดประเด็นเรื่องการนำสิ่งปลูกสร้างที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้ในภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ออกแล้ว

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
		<p>มาตรา ๓๑ ที่กำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องรื้อถอน แก้ไข ทำให้กลับคืนสู่ฐานะเดิมหรือทำประการใดๆ ให้หมดสิ้นไป หากบัญญัติให้ศาลริบอีก ก็เป็นการบัญญัติกฎหมายที่ขัดกันเสียเอง นอกจากนี้หากกำหนดให้รับสิ่งปลูกสร้างยังเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายอุทยานแห่งชาติ ที่มุ่งอนุรักษ์รักษาสภาพธรรมชาติให้คงสภาพเดิม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สมควรบัญญัติหลักเกณฑ์การขอคืนของกลางระหว่างคดีไว้โดยเฉพาะ - ในการพิจารณานำอสังหาริมทรัพย์จำพวกสิ่งปลูกสร้างที่ตกเป็นของแผ่นดินดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หน่วยงานควรพิจารณาด้วยความรอบคอบเหมาะสม และต้องจำเป็นอย่างยิ่ง โดยคำนึงถึงระบบนิเวศน์ในเขตอุทยานแห่งชาติและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบริเวณที่ตั้งสิ่งปลูกสร้างเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นอันดับแรก อีกทั้งหากมีการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวมมากกว่าผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจจะพึงเกิดมีขึ้น <p>นอกจากนี้ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนว่า สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจะถูกนำมาใช้ประโยชน์ในภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชในเรื่องใดบ้าง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ</p>	
๑๒.	การแก้ไขปัญหาประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - การอยู่อาศัยหรือทำกินซึ่งมีกำหนดเวลาคราวละไม่เกิน ๕ ปี และรวมกันไม่เกิน ๒๐ ปี หากครบกำหนดระยะเวลา ๒๐ ปี แล้วจะมีหลักเกณฑ์อย่างไร - ควรให้มีการติดตามและมีการรายงาน 	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจพิจารณาร่าง และกำหนดแนวทางการดำเนินการ มาตรการ และกลไกเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยาน

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
	<p>โดยการจัดทำ โครงการเพื่อให้ ประชาชน สามารถอยู่ อาศัยและทำกิน ภายในอุทยาน แห่งชาติ</p>	<p>การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรในพื้นที่ ตามช่วงเวลา ซึ่งตามมาตรา ๕๑ การให้ อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์คราวละ ๕ ปี หากมีการบันทึกการเปลี่ยนแปลงผล ที่เกิดขึ้นก็อาจจะมีคำตอบว่าควรจะให้อยู่ ต่อหรือไม่ หากการอยู่อาศัยและใช้ ประโยชน์แล้วภาพรวมออกมาดีขึ้นก็ควร ให้อยู่ต่อไป แต่หากการอยู่อาศัยแล้วทำให้ ทรัพยากรเสื่อมโทรมลงก็ไม่ควรให้อยู่ต่อ หรือหามาตรการให้ออกไป</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยหรือทำกิน ชั่วคราว ควรกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ ประโยชน์ที่ดินของผู้ซึ่งได้รับอนุญาต ให้ชัดเจน รวมถึงเมื่อพ้นกรอบระยะเวลา การให้สิทธิดังกล่าวแล้วจะมีมาตรการใด ในการผลักดันบุคคลที่ได้รับอนุญาต ให้ออกนอกพื้นที่ - ในการแก้ไขปัญหาที่ดินโดยการอนุญาต ให้อยู่อาศัยหรือทำกินชั่วคราว ควรต้อง กำหนดให้มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปี - ควรอยู่ภายใต้มาตรา ๑๑ แห่ง พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบาย ที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. โดยจัดทำโครงการ เพื่อช่วยเหลือและบริหารจัดการพื้นที่ ชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม และชุมชนท้องถิ่น โดยให้อยู่อาศัยหรือทำกินเพื่อการครอง ชีพต่อไปในที่ดินได้เป็นการชั่วคราว ตามจำนวนไร่และระยะเวลาที่สอดคล้อง กับการดำเนินการวิถีชีวิตของชุมชนดั้งเดิม และชุมชนท้องถิ่น รวมถึงการตกทอด สิทธิ์ด้วย และให้มีการจัดตั้งกองทุน การส่งเสริมอาชีพ เพื่อแก้ไขปัญหา การประกาศเขตอุทยานแห่งชาติ ของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ชุมชนและกลุ่ม ชาติพันธุ์ ที่ได้รับผลกระทบและพัฒนา 	<p>แห่งชาติมาก่อนการกำหนดพื้นที่ ดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติโดยใช้ แนวทางการดำเนินการตามกรอบมติ คณะรัฐมนตรี เรื่อง การแก้ไขปัญหา ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ หรือตามคำสั่ง คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เรื่อง เพิ่มเติม หน่วยงานสำหรับการปราบปราม หยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากร ป่าไม้ โดยต้องตราเป็นพระราช กฤษฎีกา</p>

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
		<p>คุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ชุมชนและกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ คือ เพื่อคุ้มครองและรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชนสืบไป ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วกฎหมายมุ่งคุ้มครอง รักษา และอนุรักษ์ป่าไม้ ต้นน้ำลำธาร สัตว์ป่า และระบบนิเวศน์เป็นสำคัญ ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์รองรับสิทธิและคุ้มครองราษฎรที่อยู่อาศัยและทำกินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้สามารถอยู่อาศัยหรือทำกินในเขตป่าดังกล่าวได้ กรณีดังกล่าวย่อมอาจส่งผลกระทบต่อป่าไม้ ต้นน้ำลำธาร สัตว์ป่า และระบบนิเวศน์ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการและเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ คือ เพื่อคุ้มครองและรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ป่าและภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลาย หรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชนสืบไป ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วกฎหมายมุ่งคุ้มครอง รักษา และอนุรักษ์ป่าไม้ ต้นน้ำลำธาร สัตว์ป่า และระบบนิเวศน์เป็นสำคัญ ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์รองรับสิทธิและคุ้มครองราษฎรที่อยู่อาศัยและทำกิน</p>	

ลำดับ ที่	ประเด็น ที่มีการแสดง ความคิดเห็น	ความเห็นของหน่วยงาน และผู้เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงรายประเด็น
		<p>โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้สามารถอยู่อาศัยหรือทำกินในเขตป่าดังกล่าวได้ กรณีดังกล่าวย่อมอาจส่งผลกระทบต่อป่าไม้ต้นน้ำลำธาร สัตว์ป่า และระบบนิเวศน์ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการและเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย</p> <p>- หากจะต้องกำหนดพื้นที่ต่อไร่ หรือระยะเวลา สามารถนำไปกำหนดในระเบียบได้ เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพราะหากระบุในพระราชบัญญัตินี้อาจจะเกิดการตีความที่นำไปสู่การยึดถือครอบครองรายบุคคลและการซื้อขายสิทธิได้ในอนาคต</p>	
๑๓.	กรณีไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติทั้งฉบับ	- ขอให้ชะลอการผลักดันร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. และดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๖๐	- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๗๗ แล้ว ได้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๔.๒ ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงาน	ความเห็น	ข้อสังเกต/ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงรายประเด็น
กระทรวงการคลัง		<p>- การกำหนดพื้นที่เป็นอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใด ซึ่งมีใช้ทบวงการเมื่อดังนั้น การกำหนดให้ที่ราชพัสดุเป็นพื้นที่ดังกล่าว จะต้องบัญญัติไว้ให้ชัดเจนว่าต้องได้รับความยินยอมจากกระทรวงการคลังก่อน เนื่องจากเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ</p> <p>- การกำหนดให้ก่อสร้างหามทรัพย์</p>	กำหนดไว้ในมาตรา ๘ กรณีพื้นที่ที่จะกำหนดอุทยานแห่งชาติที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ จะต้องขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน

หน่วยงาน	ความเห็น	ข้อสังเกต/ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงรายละเอียด
		จำพวกสิ่งปลูกสร้างที่ตกเป็นของแผ่นดินตามคำสั่งศาลไม่ต้องอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ เพื่อใช้ในกิจการของกรมอุทยานฯ เห็นว่า ส่วนราชการผู้ใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุสามารถใช้ที่ราชพัสดุได้ตามภารกิจของส่วนราชการนั้นๆ อยู่แล้ว	
กระทรวงมหาดไทย	เห็นชอบในหลักการ	บทนิยามคำว่า “ที่ดิน” ควรกำหนดให้ชัดเจนเฉพาะพื้นที่ที่กำหนดเป็นอุทยานเท่านั้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ร่าง ตัดบทนิยามคำว่า “ที่ดิน” ออก
กระทรวงยุติธรรม	เห็นชอบในหลักการ	๑. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ๒. การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเนื่องจากการเป็นบุคคลล้มละลาย โดยที่กรรมการมิได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทางการเงิน เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพของประชาชน ๓. ควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือขอบเขตการกำหนดบริเวณที่ดินเป็น วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ ให้ชัดเจนมากขึ้น ๔. เงินที่เรียกเก็บได้ถือว่าเป็นรายได้แผ่นดินประเภทเงินรายได้แผ่นดินที่ไม่ใช่ภาษีอากร เห็นควรให้กระทรวงการคลังพิจารณาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการบริหารจัดการ	๑. - ๒. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ร่าง เห็นควรคงไว้ ๓. มีการปรับปรุงเกณฑ์และคุณลักษณะของพื้นที่ที่จะกำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ ให้เกิดความชัดเจนและเป็นไปตามหลักวิชาการ ๔. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือแจ้งกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาในประเด็นดังกล่าวแล้ว
สำนักงบประมาณ	เห็นชอบในหลักการ	การกำหนดให้เงินที่เรียกเก็บได้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร	รับไว้พิจารณา

หน่วยงาน	ความเห็น	ข้อสังเกต/ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงรายละเอียด
		ใดๆ และไม่ต้องส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เพื่อความเป็นเอกภาพและเป็นไปตามหลักการจัดทำงบประมาณ เห็นควรให้จัดทำรายงานการรับและการจ่ายเงินดังกล่าวส่งสำนักงบประมาณเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี	
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	เห็นชอบในหลักการ	ควรกำหนดระยะเวลาในการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อมาใช้บังคับได้ทันสภาวะการณ์ปัจจุบัน	ได้มีการจัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรองเรียบร้อยแล้ว
สำนักงานอัยการสูงสุด	เห็นชอบในหลักการ	เกี่ยวกับอัตราโทษปรับไม่เป็นไปตามหลักสัดส่วนของการกำหนดอัตราโทษระหว่างโทษปรับกับโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบัน ซึ่งกำหนดโทษปรับไว้ในอัตราสองหมื่นบาทต่ออัตราโทษจำคุกหนึ่งปี	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีการปรับปรุงในส่วนอัตราโทษใหม่ทั้งหมด
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	เห็นชอบในหลักการ	๑. ควรมีการเตรียมความพร้อมในการดูแลการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติควรมีความเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ	ร่างที่ผ่านการตรวจพิจารณากำหนดให้การใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพต้องได้รับอนุญาตจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และต้องแบ่งปันผลประโยชน์ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรชีวภาพ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	เห็นชอบในหลักการ	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวดำเนินการพัฒนาและใช้ประโยชน์ในพื้นที่ โดยเน้นการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและการบริหารความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	-
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ	เห็นชอบในหลักการ	การกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพให้สอดคล้องกับ	ร่างที่ผ่านการตรวจพิจารณากำหนดให้การใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพต้องได้รับอนุญาตจากกรม

หน่วยงาน	ความเห็น	ข้อสังเกต/ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงรายละเอียด
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		ความตกลงระหว่างประเทศนั้น ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาความเหมาะสมและมีโครงการต้นแบบดำเนินการให้เป็นรูปธรรม	อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และต้องแบ่งปันผลประโยชน์ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรชีวภาพ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา		การกำหนดให้เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทนที่เรียกเก็บได้ เงินที่มีผู้บริจาค เงินค่าปรับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากร และไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินและให้กรมอุทยานฯ เก็บรักษาไว้เพื่อการอนุรักษ์ พันธุ์ และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันมีลักษณะเป็นทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ และไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายทั้งสองฉบับกำหนดด้วย	ในชั้นการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แจ้งในที่ประชุมมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือแจ้งกระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณาในประเด็นดังกล่าวแล้ว

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นในทุกประเด็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย และได้ชี้แจงประเด็นความเห็นดังกล่าวในชั้นการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วยแล้ว

**การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.**

เนื่องจากพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน หากไม่ปรับปรุงแก้ไขจะทำให้ไม่สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สามารถแก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินในป่าอนุรักษ์ได้

๑. ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

๑.๑ ผู้มีหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ได้แก่ เจ้าหน้าที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เจ้าหน้าที่ ทสจ. เป็นต้น

๑.๒ ประชาชนทั่วไป และผู้ที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ

๒. ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชียงบวก กระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ และเป็นที่มาซึ่งรายได้ของราษฎรในท้องถิ่น เกิดอุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น การผลิตของที่ระลึก อุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งที่สามารถดึงดูดเงินตราจากชาวต่างประเทศปีละมากๆ และเป็นรายได้หลักของประเทศด้วย

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก นักท่องเที่ยว ราษฎรในท้องถิ่น

- เชียงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงลบ ไม่มี

ด้านสังคม

- เชียงบวก เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารช่วยหล่อเลี้ยงเกษตรกรรมในพื้นที่ใกล้เคียง ทำให้ราษฎรมีความเป็นอยู่ดีขึ้น จึงเป็นรากฐานแห่งความมั่นคงของชาติ เป็นสถานที่สามารถอำนวยความสะดวกแก่สถานศึกษาและสถาบันที่จะทำให้การศึกษา ค้นคว้า วิจัย ในวิชาการสาขาต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง เช่น พฤกษศาสตร์ สัตวศาสตร์ สังคมศาสตร์ นิเวศวิทยา และธรณีวิทยา

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก ประชาชนทั่วไป นักเรียน นักศึกษา

- เชียงลบ ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชียงลบ ไม่มี

๓. สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

รัฐได้หวงกั้นพื้นที่ให้เป็นป่าอนุรักษ์ ประชาชนจึงถูกจำกัดไม่ให้เข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ

- การจำกัดสิทธิเสรีภาพ

๑. กรณีห้ามเด็ดขาด ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้กระทำการบางอย่าง เช่น ยึดถือครอบครองที่ดิน กั้นสร้าง แผ้วถาง เผาป่า เป็นต้น

๒. กรณีกระทำได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น เก็บหา นำออกไปทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือเสื่อมสภาพซึ่งไม้ของป่า สัตว์ เป็นต้น

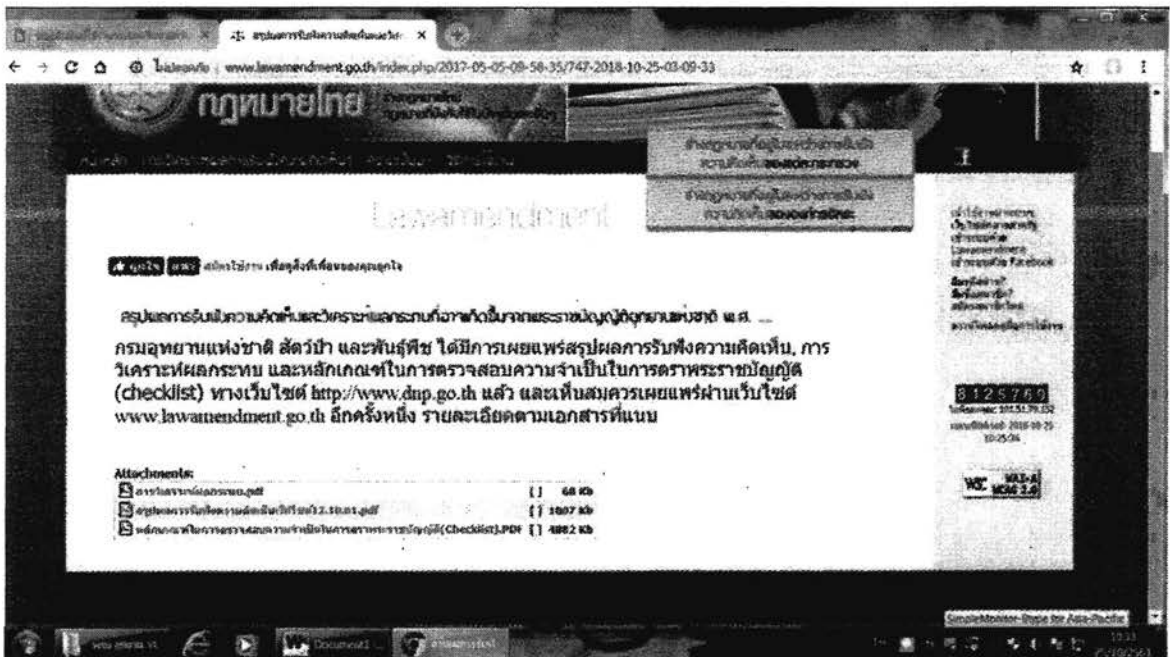
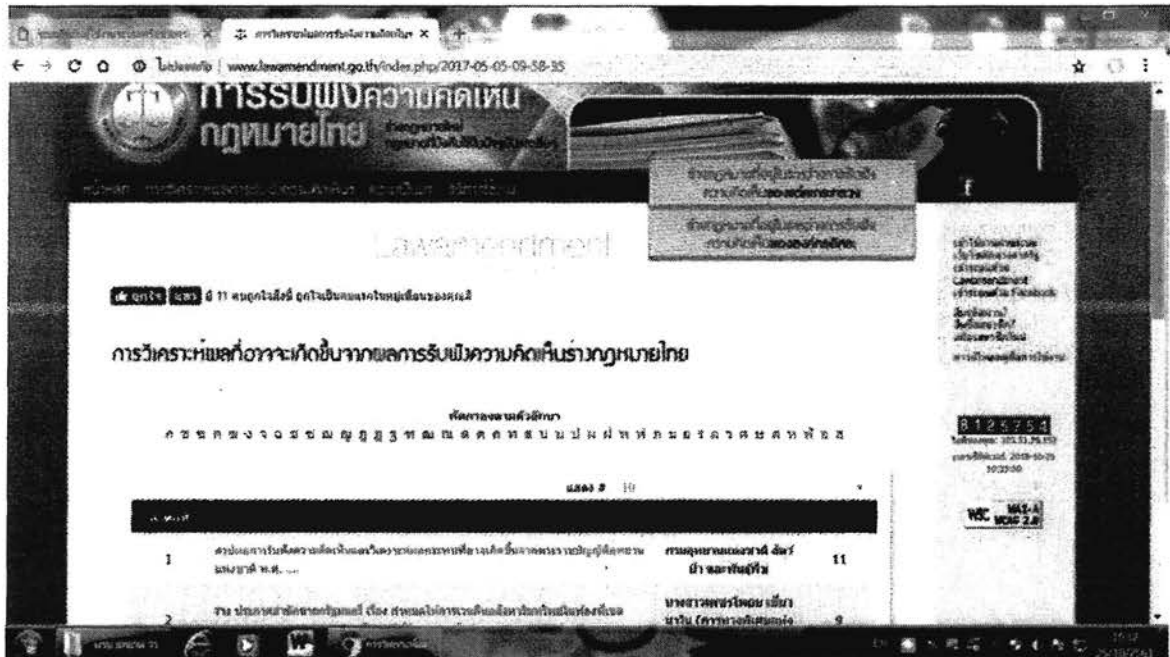
แต่การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็น กล่าวคือ การประกาศพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จะต้องเป็น ที่ดินที่ไม่มีบุคคลใดถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอื่น และมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นในการกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

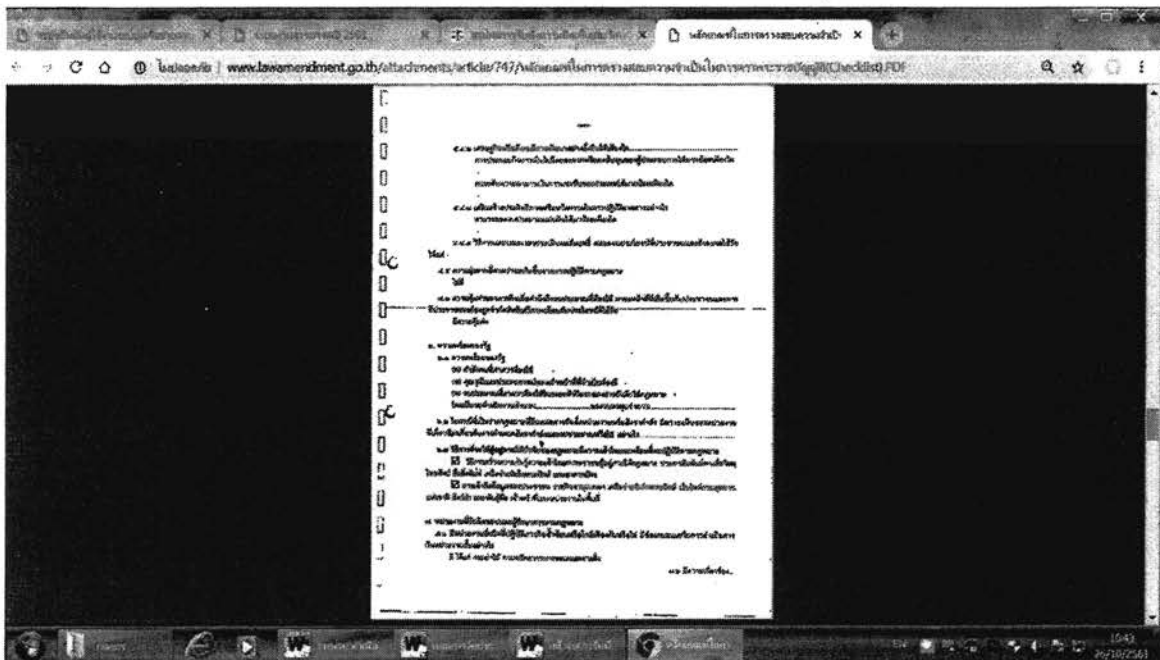
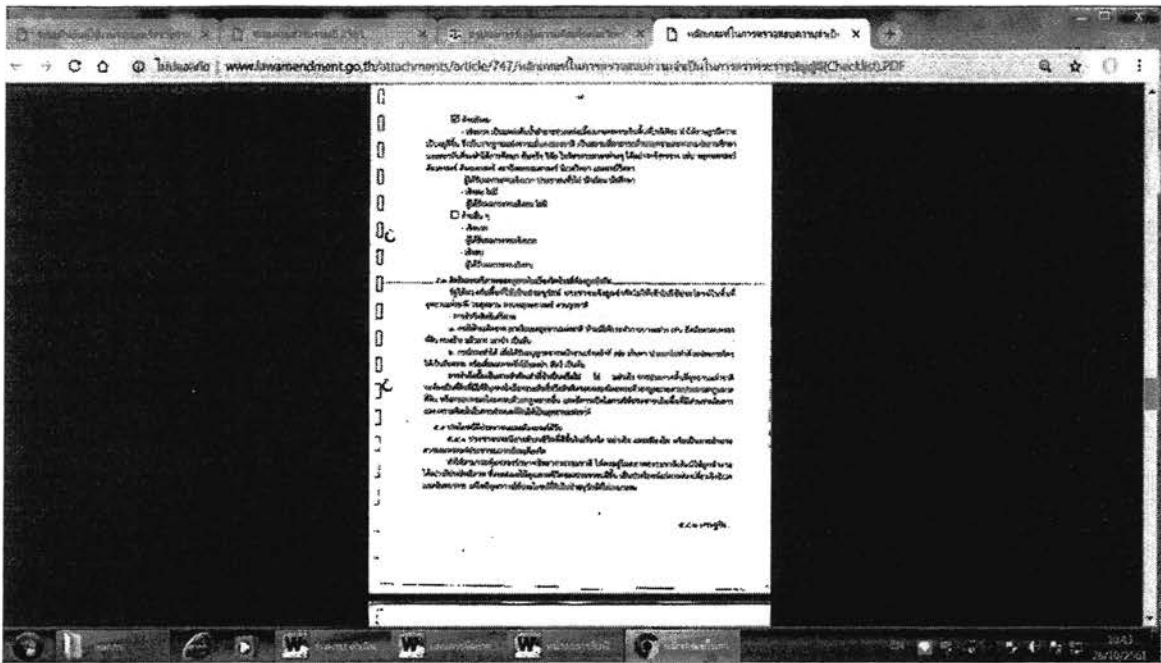
๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักการและแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ภายในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ โดยใช้กลไกของนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติที่คณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบ (National Park Management Policies) และแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อให้ประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ หรือทำลายระบบนิเวศภายในพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม หรือเพื่อใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษา หรือแหล่ง นันทนาการของประชาชน ควบคู่ไปกับการสงวน อนุรักษ์ ป่าไม้ และบำรุงรักษาไว้ซึ่งพื้นที่อันสมบูรณ์ ทางธรรมชาติ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ความหลากหลายทางชีวภาพ ของประเทศชาติ

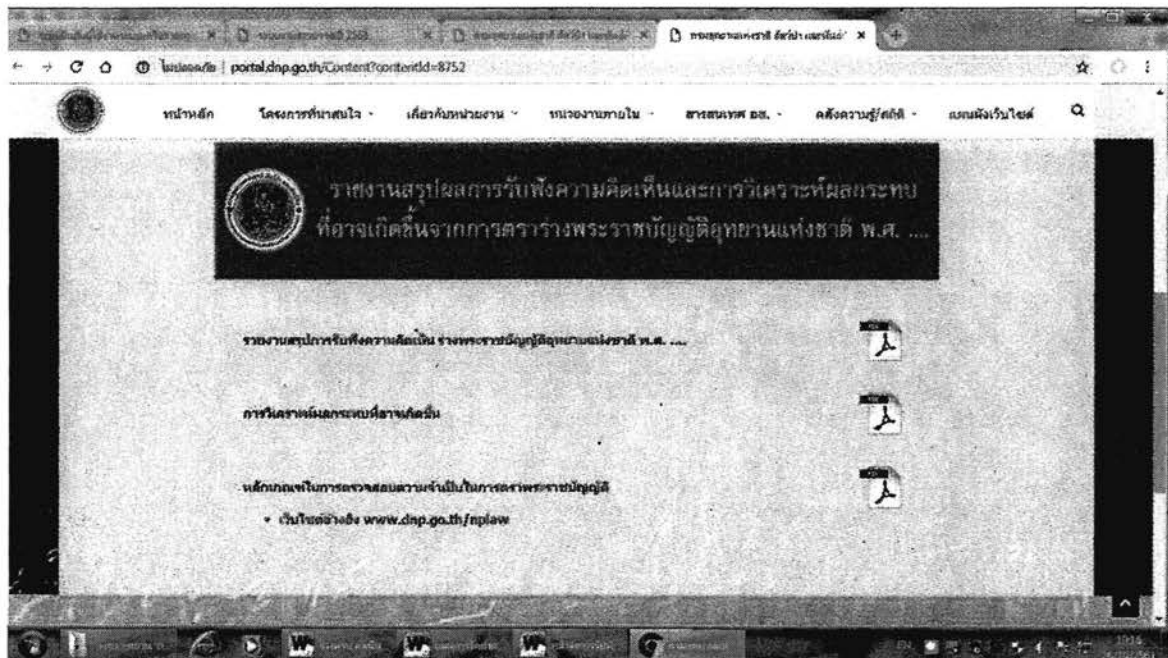
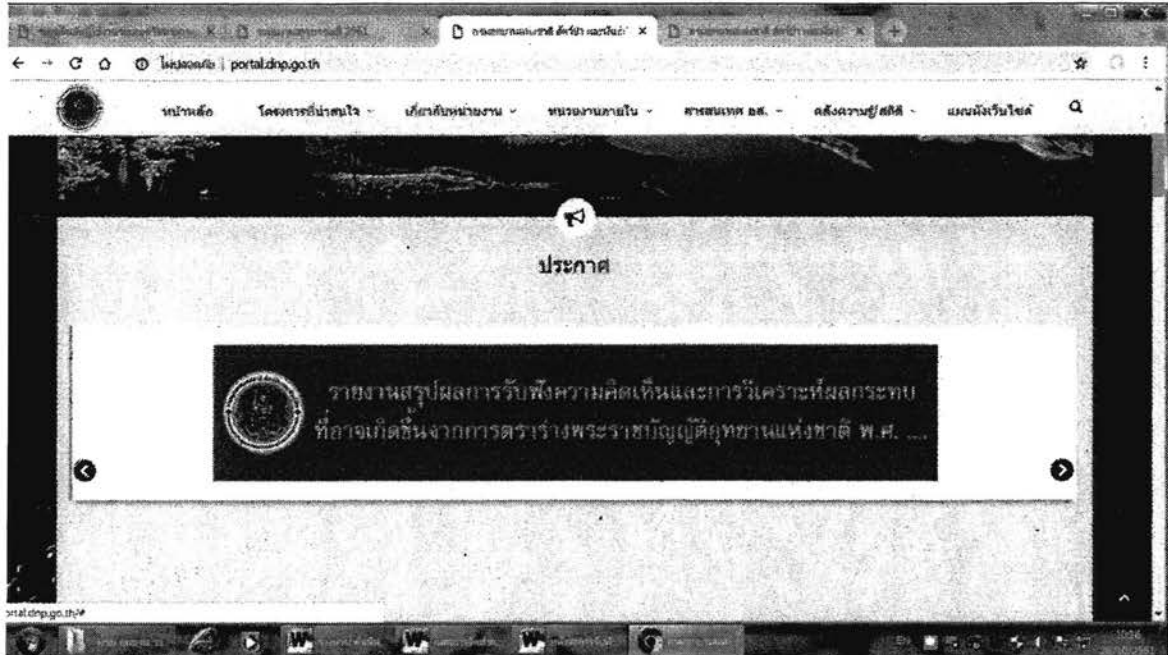

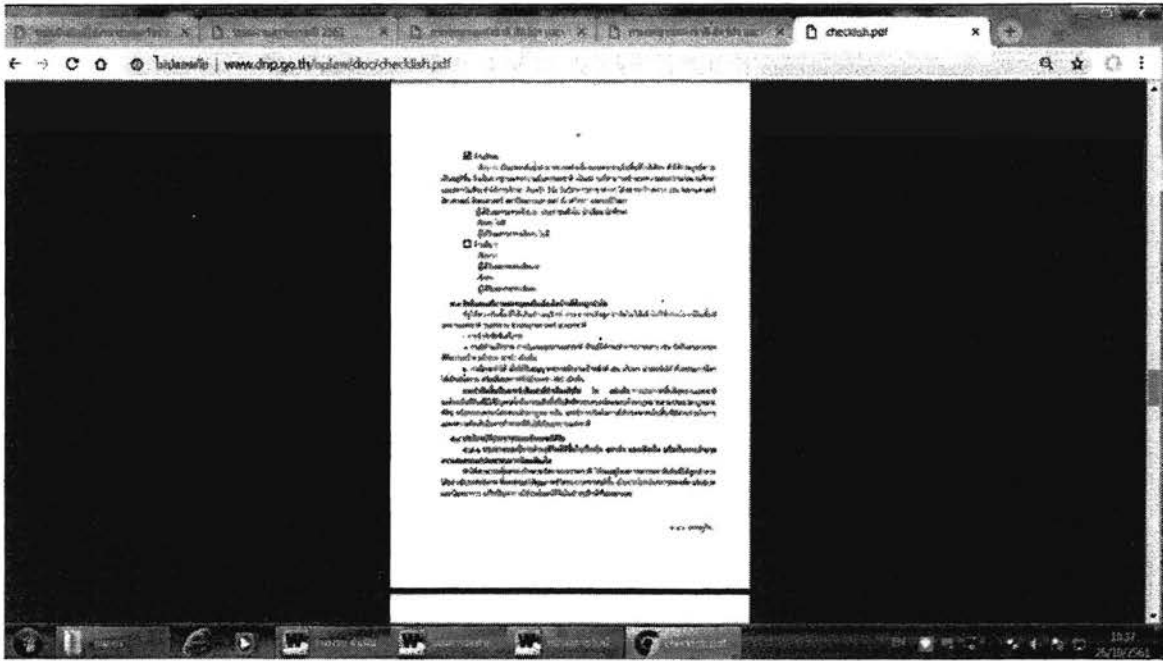
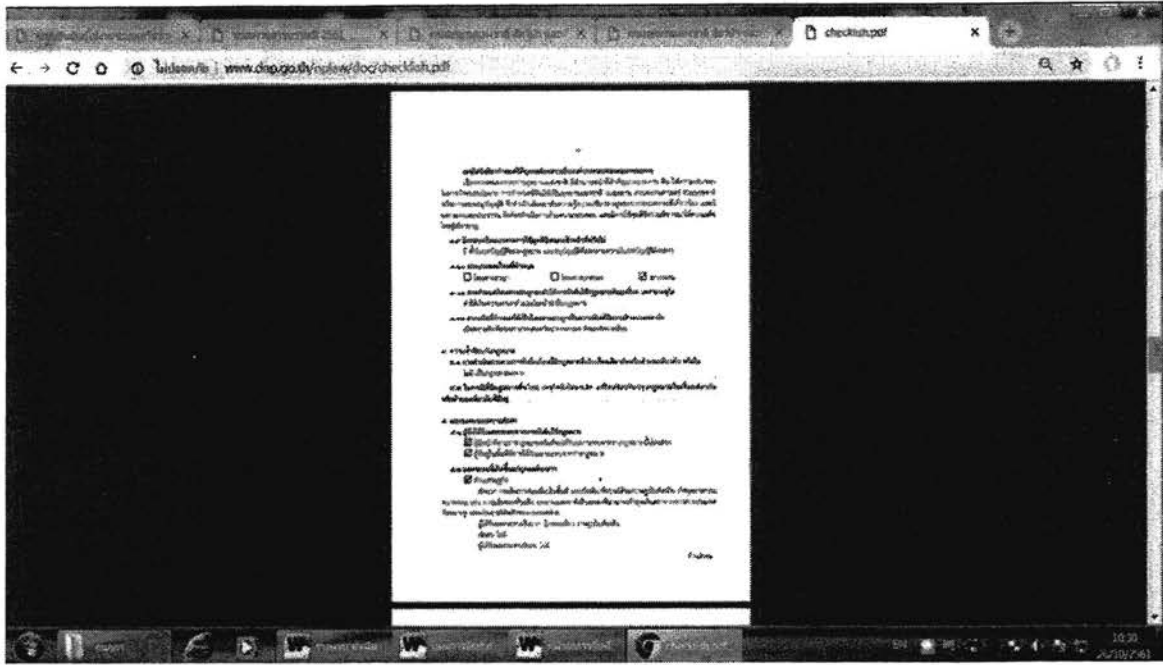
หลักฐานการเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
 หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)
 และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
 ผ่านเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th

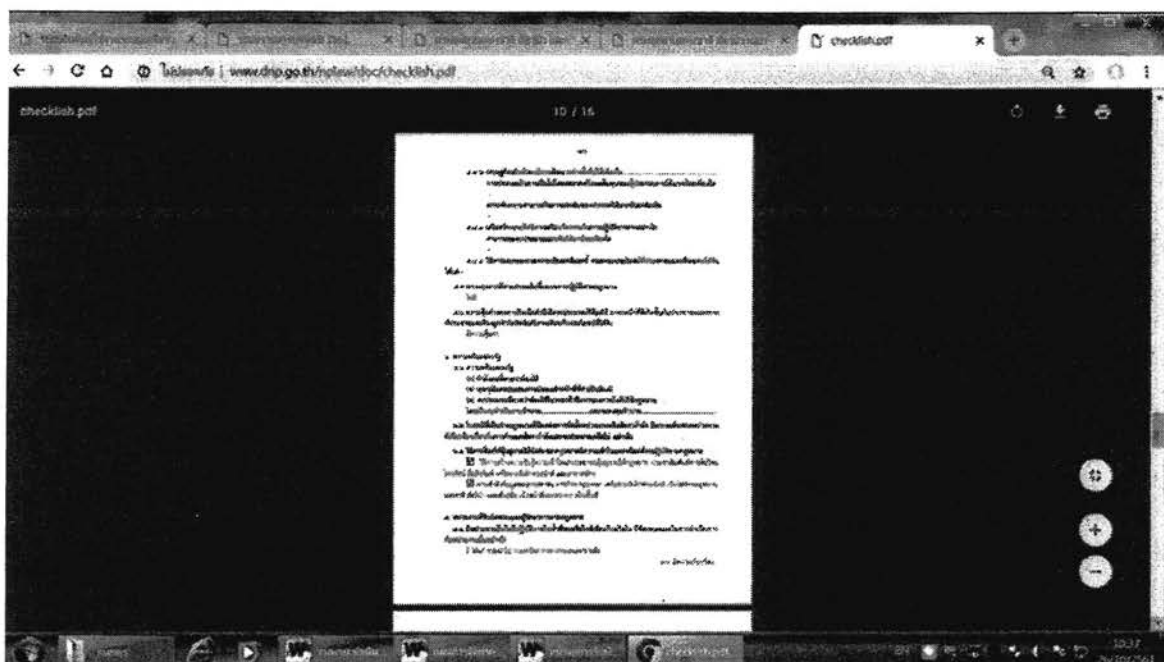

หลักฐานการเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
 หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราร่างพระราชบัญญัติ (Checklist)
 และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตราร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
 ผ่านเว็บไซต์ www.dnp.go.th

**แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ และกรอบระยะเวลาในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.**

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้ตรวจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ทั้งฉบับ แบ่งเป็น ๖ หมวด จำนวน ๖๓ มาตรา ได้แก่ หมวด ๑ อุทยานแห่งชาติ หมวด ๒ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ หมวด ๓ เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทน หมวด ๔ การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ หมวด ๖ บทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมจากบทบัญญัติที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรองให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรา	กรอบสาระสำคัญ		กรอบระยะเวลา
มาตรา ๕	<ul style="list-style-type: none"> - ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. - ร่างกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. - อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสำหรับการอนุญาตให้กระทำการใดๆ ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้กระทำได้ 	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๖	<ul style="list-style-type: none"> - ร่างพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดตั้งอุทยานแห่งชาติแห่งใหม่ พร้อมแผนที่แสดงแนวเขตแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา 	ดำเนินการเมื่อมีความจำเป็น ต้องกำหนดพื้นที่เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งใหม่
มาตรา ๗	<ul style="list-style-type: none"> - ร่างการขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 	<ul style="list-style-type: none"> - การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ พร้อมแผนที่แสดงแนวเขตแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา 	ดำเนินการเมื่อมีความจำเป็น ต้องขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ

มาตรา	กรอบสาระสำคัญ		กรอบระยะเวลา
มาตรา ๘	- ร่างประกาศการรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดพื้นที่ การขยายหรือการเพิกถอนพื้นที่ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ พ.ศ.	- การกำหนดพื้นที่ หรือการขยายหรือการเพิกถอนพื้นที่ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมา ประกอบการพิจารณา	ดำเนินการเมื่อมีความจำเป็น ต้องกำหนดพื้นที่หรือการ ขยายหรือการเพิกถอน อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน ส ว น พ ล ก ข ศ า ส ต ร์ หรือสวนรุกขชาติ
มาตรา ๙	- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขต และเครื่องหมายอื่น ในเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.	- การจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขต และเครื่องหมายอื่น ในเขตอุทยานแห่งชาติ	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๑๘	- หลักเกณฑ์การจัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยาน แห่งชาติ	- การจัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยาน แห่งชาติและการกำหนดเขตการจัดการภายในอุทยาน แห่งชาติ	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๒๐	- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.	- การกำหนดให้บุคคลที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๒๑	- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการนำหรือปล่อยสัตว์เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.	- การกำหนดเงื่อนไขในการนำหรือปล่อยสัตว์เข้าไปใน อุทยานแห่งชาติ โดยต้องได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๒๒	- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เกี่ยวกับการกระทำที่พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตให้กระทำได้ เพื่อการสำรวจ การศึกษาวิจัย การทดลองทางวิชาการ การถ่ายทำวีดิทัศน์หรือสารคดี การถ่ายภาพ การศึกษา	- การกระทำที่พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตให้กระทำได้ โดยต้องเป็นไปตามกรอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ คือ เพื่อการสำรวจ การศึกษาวิจัย การทดลองทางวิชาการ การถ่ายทำวีดิทัศน์หรือสารคดี การถ่ายภาพ	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา	กรอบสาระสำคัญ		กรอบระยะเวลา
	<p>ธรรมชาติ การบำรุงรักษาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน หรือเพื่อความมั่นคงทางพลังงาน หรือการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุทยานแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>การศึกษาธรรมชาติ การบำรุงรักษาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานหรือเพื่อความมั่นคงทางพลังงาน หรือการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุทยานแห่งชาติ โดยการพิจารณาอนุญาตจะต้องสอดคล้องกับลักษณะของเขตการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ</p>	
<p>มาตรา ๒๓</p>	<p>- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ พ.ศ.</p>	<p>- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกระทำการ ตามมาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ดูแลรักษา หรือบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษาวิจัย หรือการอำนวยความสะดวก ในการทัศนจร หรือการพักผ่อน หรือเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัย หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ในอุทยานแห่งชาติ</p>	<p>ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๒๖</p>	<p>- ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การกำหนดบริเวณที่ดินให้เป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>- ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.</p>	<p>- การกำหนดพื้นที่ให้เป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติแห่งใหม่ พร้อมแผนที่แสดงแนวเขต แนบท้ายประกาศ</p> <p>- การขยายหรือการเพิกถอนพื้นที่วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ พร้อมแผนที่ แสดงแนวเขตแนบท้ายประกาศ</p>	<p>ดำเนินการเมื่อมีความจำเป็น ต้องกำหนดพื้นที่ให้เป็น วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติแห่งใหม่ หรือต้องการขยายหรือการ เพิก ถอน วน อุ ท ย า น ส ว น พ ร ก ษ ศ า ส ต ร์ หรือสวนรุกขชาติ</p>
<p>มาตรา ๒๗</p>	<p>- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการภายในวนอุทยาน</p>	<p>- การกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้กระทำการ ภายในวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ</p>	<p>ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

มาตรา	กรอบสาระสำคัญ		กรอบระยะเวลา
	สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ พ.ศ.	โดยต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่	
มาตรา ๒๙	- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเรียกเก็บและการยกเว้นค่าบริการหรือค่าตอบแทนในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ พ.ศ.	- การเรียกเก็บและการยกเว้นเงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทน ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๓๐	- ร่างกฎกระทรวง การแบ่งเงินค่าบริการหรือค่าตอบแทนให้แก่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.	- การแบ่งเงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทนให้แก่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอันเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติเพื่อนำไปใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงาน หรือการอนุรักษ์ ป่าพันธุ์ และบำรุงรักษาพื้นที่ดังกล่าว	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๓๓	- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการนำส่ง การเก็บรักษา และการใช้จ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์ ป่าพันธุ์ และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ พ.ศ.	- การนำส่ง การเก็บรักษา และการใช้จ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์ ป่าพันธุ์ และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๓๔	- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้เก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้หรือพันธุ์สัตว์ดังกล่าว รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ เพื่อการศึกษาหรือวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.	- การอนุญาตและวิธีการในการปฏิบัติของผู้ขออนุญาตในการเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้หรือพันธุ์สัตว์ดังกล่าว เพื่อการศึกษาหรือวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ	ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา	กรอบสาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา
	<p>ที่ดินของประชาชน และจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติโดยไม่ให้สิทธิในที่ดิน โครงการดังกล่าวต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาพร้อมแผนที่แสดงแนวเขตโครงการแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินภายใต้โครงการที่จะดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกิน เงื่อนไขการอยู่อาศัยหรือทำกิน การสิ้นสุดการอยู่อาศัยหรือทำกิน และมาตรการในการกำกับดูแลการติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการ</p> <p>- ร่างระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยวิธีปฏิบัติในการให้ประชาชนอยู่อาศัยหรือทำกินภายในเขตพื้นที่โครงการของอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>- การกำหนดเงื่อนไขในการอยู่อาศัยหรือทำกินเพื่อการดำรงชีพในเขตพื้นที่โครงการ</p>	

